LABDARÚGÁS

Ára: 3 forint
Budapest, 1964. október
X. évfolyam, 10. szám

Svájc ellen új fiú mutatkozott be a válogatottban: Puskás Lajos (Vasas).
Beszélgetésünk az ujonccal a 4. és az 5. oldalon

(MTI Foto, Petrovits László felv.)

Magyarország—Svájc 2:0

Az első gól. Az eddig közölt képek legtöbbjén Albert, a gólszerző takarva volt. Itt a gólszerző jól látható a góllövés pillanatában. Balról: Schneiter, Tacchella, Stierli, Albert, Elsener, Maffiolo

(MTI Külföldi Képszolgálat)

Göröcs veszélyezteti a svájci kaput. Balról: Göröcs, Tacchella (a földön), Fenyvesi dr. (a háttérben) és Elsener, a kapus

IGÉNYLIK TATÁT, s a központi irányítást

Idegenkedve fogadták az edzők néhány hónappal ezelőtt azt a hírt, hogy az élvonalbeli csapatok a felkészülés időszakában, az alapozáskor, vagy a formábahozáskor néhány hetet Tatán töltenek és központi irányítással végzik az edzésmunkát.

A kételyek azonban eloszlottak. Az oktatók maguk is meggyőződhettek arról, hogy Tatán eszményi körülmények között, korszerű segédeszközök segítségével készülhetnek a bajnoki idényre, s a testnevelő tanárok lelkes közreműködésével megismerhetnek olyan gyakorlatanyagokat is, amelyeket későbbi munkájukban nagyszerűen hasznosítani tudtak.

Azóta véget ért az élvonalban a bajnokság. Az edzők méginkább lemérhették: milyen mértékben volt hasznos maguk és csapatuk számára a központilag irányított edzésmunka. Ez azért is fontos, mert mint Baróti Lajos, szövetségi kapitány nemrégiben közölte: jövőre is lesz Tata, lesz központi irányítás. Alkalom nyílik tehát arra, hogy a felkészítés a jövő évi bajnokságra még alaposabb, még sokrétűbb legyen, s ebben a munkában módszertanilag is előbbre lehessen lépni.

Tatáról, a felkészítésről, az edzésmunkáról, s módszertani kérdésekről beszélgettünk néhány élvonalbeli edzőnkkel.

Mészáros József:

Nagyszerű alapot szereztünk!

A Ferencváros edzője úgy véli, hogy a bajnoksághoz vezető út sikeres megtételéhez jelentős lökést, segítséget adott a közös felkészülés, az erőteljes alapozás:

— A mi játékosaink számára nem volt szokatlan a tatai edzésmunka, mégpedig azért nem, mert mi már az előző két évben is elég keményen készültünk, s talán előbbre tartottunk erőteljes edzésmunka tekintetében mint a többiek. Nem mondom, hogy a fiúk lelkendeztek Tatáért, de az biztos; megértették a jelentőségét, s valamennyien úgy vélik: hasznukra vált. Mi az előkészítő időszakában nagyszerű alapokat szereztünk, amelyre egész éven át támaszkodhattunk, építhettünk.

— Persze Tata, s a közös útmutatás mit sem ért volna, ha egész éven át nem végeztünk volna legalábbi hetenként egyszer emlékeztető jellegű erőfejlesztési gyakorlatokat, s ha a formábantartó időszakban elhanyagoltuk volna a fizikai képzést. Mi rossz időben, hóban, sárban, esőben is kitartottunk a gumikötél, a kézisúlyzó s a medicin labda mellett. Csupán egy-két esetben hagytuk el keddi napon ezeket a szereket, amikor az időjárás használatukat lehetetlenné tette. A nagy hőségek, s a sorozatmérkőzések időszakában persze az erőgyakorlatokkal nagyon csínján bántunk, de a társaserőgyakorlatok ekkor is szerepeltek az edzésműsorban. Ilyenformán aztán egész éven át kialakult a játékosok helyes edzésritmusa. A fizikai képzéshez egyébként nagy segítséget adott a kondicionáló termünk, amely jól felszerelt, s a korszerű segédeszközök használatát lehetővé teszi.

— Mi örömmel fogadjuk a közös felkészülés hírét, hiszen meggyőződtünk Tata, s a mindennapos edzések helyességéről. Egy javaslatom is lenne: helyesnek tartanám ha az alapozó, vagy a formábahozó időszakban három hetet megszakításokkal tölthetnének a csapatok Tatán. Tehát egy hét Tata, egy hét otthoni edzés váltakozva.

Volentik Béla:

Amit elkezdtek az helyes...

Az MTK felkészítését Kovács Imre végezte. Mit tapasztalt Volentik Béla, az új edző, amikor április végén átvette a kék-fehér csapat edzéseinek irányítását?

— Igen jó erőben voltak a fiúk, valamennyi játékos frissen, jó kondicionális állapotban várta a sorozat mérkőzéseket, a nemzetközi erőpróbát. Ez is azt bizonyítja, hogy amit Tatán elkezdtek az helyes és folytatni kell. Nekem különben is az a véleményem, hogy rengeteg a tennivalónk. A magyar játékosok technikai és taktikai tudása nem megfelelő, s erőnléte is elmarad a nemzetközi élvonalban szereplő játékosok mögött. Az MTK mérsékelt szereplésében például jelentős mértékben közrejátszott az is, hogy játékosaink a nyári hónapokban fizikailag és idegileg egyaránt elfáradtak. Ez a megállapítás persze más csapatokra is érvényes, szerintem például a bajnokcsapatra és a Bp. Honvédra is.

— Több éves külföldi tapasztalat után bátran elmondhatom, hogy az idén a magyar éljátékosok jobban igénybe voltak véve mint a profik általában. Egymást követték a heti három bajnoki mérkőzések, az MNK, a különféle kupa-mérkőzések, s néhányan még a válogatott csapatokban is szerepeltek. Az MTK játékosai 6 hónap alatt 42 mérkőzést játszottak(!) s közülük néhányat pokoli hőségben. A nagy meleg nemcsak az edzéseken, hanem a mérkőzéseken is sokat kivett a játékosokból. Fiatal játékosunk Szücs például három mérkőzés után hat kilót (!) fogyott. De nemcsak a fiatalok, hanem a kulcsjátékosok is alaposan elfáradtak.

— Öt hónapja vagyok az MTK edzője, de éppen emiatt a túlterhelés miatt jelentős edzői munkára nem igen nyílt lehetőségem, minden erőfeszítésem a játékosok „karbantartására" irányult. Ha nincs a sűrített bajnokság, akkor a felkészülés időszakában megszerzett alap, helyes, józan életmóddal és heti egyszeri emlékeztető jellegű edzéssel párosulva, egy évre is elegendőnek bizonyult volna!

— Mi, az októberi hónapot elsősorban a játékosok technikai fejlesztésére fordítottuk. Szeptemberben kaptak két hét pihenőt, novemberben is kapnak ennyit. Az aktív pihenő alatt regenerálódik a szervezet, s decemberben már a jövő idényre készülünk. Lényegesen jobban akarunk szerepelni mint ebben az évben.

Szücs György:

Mindig többet!

Ez Szücs Györgynek, a DVSC szakoktatójának a véleménye, aki a vasutasok együttesével az őszi idény-

ben nagyszerű eredményeket ért el. Azt is megkérdeztük tőle: hogyan?

— *Három nappal az őszi rajt előtt vettem át a csapatot. Domántól, a volt edzőtől, s másoktól is informálódtam az előző időszak edzésmunkájáról, aztán óvatosan, fokozatosan terheltem a játékosokat. Figyelembe vettem azt, hogy néhány napon át tétlenkedtek, s a csehszlovák portya elfárasztotta őket, s testi edzettségi szintük leromlott. Eleinte játékosaik voltak az edzések, 70, majd 90 percet tartottak. S, hogy a rajt előtt nem voltak megfelelő erőnléti állapotban azt bizonyította az is, hogy az Újpesti Dózsa elleni mérkőzés után sokan izomlázról panaszkodtak. Később rövid ideig tartó, de gyorsan pergő edzéseket tartottam, s ha fokozatosan is, de egyre nagyobb lett az intenzitás. A Bp. Honvéd ellen már láthatóan jobb erőben voltak a játékosok. Ezt bizonyította a Vasas elleni 0:1 is. A negyedik őszi mérkőzés után már nagyjából elértem azt a szintet, amelyet akartam, s ezt tartani tudtam végig. A lelkesedésen, az összefogáson, a jó kollektív szellemen kívül éppen az erőnléti feljavulásnak volt szerepe abban, hogy ősszel 11 pontot szereztünk.*

— *Mindig az erős, nagy megterhelésű edzések híve voltam, s az leszek a jövőben is. Helyeslem a központi irányítást, s akár Tatán, akár másutt, de a tavalyinál is erőteljesebben kell alapozni. Ezt teszszük mi Tata nélkül, Debrecenben is. Arra törekszem, hogy az edzések ne legyenek sablonosak, a játékosok ne ismerjék a soron következő gyakorlatot, s huzamosabb időn keresztül, megszakítás nélkül egyetlen erőfejlesztő segédeszközzel se dolgozzanak. Váltogassák a gumikötelet, a sulyzót, a gyógylabdát. Ezeket a szereket az alapozó időszakban egy-egy edzésen kétszer-háromszor is elő lehet venni. Nagyon szeretném ha csapatunk együtt maradna, s jövő évben jó szerepléssel bizonyíthatnánk edzésmódszerem helyességét.*

Buzánszky Jenő:

Gondosabban, változatosabban alapozni!

A Dorogi Bányász a nyolcadik helyen végzett. A csapat képes többre is. Vajon a felkészülés hogyan sikerült Dorogon? Íme az edző véleménye:

— *Most utólag úgy látom, hogy talán egy kicsit sok volt az a terhelés, amelyet a játékosok a formábantartó időszakban tavasszal kaptak. Én igyekeztem ahhoz a helyes elvhez tartanom magam, hogy a tatai edzésmunkának csak úgy lehet eredménye, ha egész éven át következetesen kitartunk a kemény munka mellett. Hangsúlyozom; lehet — de nem biztos —, hogy a fiúk azért nem voltak tavasszal elég frissek, mert egy kissé szokatlan volt számukra a keményebb edzésmunka. Ősszel, amikor pedig sűrítettebb volt a bajnokság, s meleg is volt, de a terhelésből természetesen engedtem, belelendült a csapat, s támadójátékunk gólerősebbé vált. Mindebből persze helytelen lenne azt a következtetést levonni, hogy jövőre az eddiginél kevesebb kisebb terhelést jelentő edzésanyagot kapnak a fiúk. De minőségi vonatkozásban feltétlenül változtatni akarok. A célom: gondosabban, azaz változatosabban alapozni, kerülni a sablont. A felkészülés munkájának mélyebb értékelése még hátra van. Nyilván a szövetségi edzők is elemzik majd a tapasztalatokat, s amiből szükséges, okulnak, s a jó mellett következetesen kitartanak. És azt hiszem ez a helyes.*

— *Célkitűzésünk egyébként a 7—8. hely elérése volt. Ez ugyan sikerült, de elégedett nem lehetek. Sajnos, tavasszal nehezen alakult ki a csapatunk, sokáig kellett keresnem a legütőképesebb együttest. Balszerencsénk is volt, s úgy vélem, hogy játékvezetői tévedések is érzékenyen sújtottak bennünket, például a Ferencváros elleni mérkőzésen, de más alkalmakkor is. Remélem 1965-ben több szerencsénk lesz, s jobban sikerül a felkészülés, illetőleg a bajnokság első fele is.*

Négy edző mondta el a véleményét.

Szavaikból világosan kiderül, hogy igénylik a központi irányítást, Tatát, s mindezt munkájuk hathatós segítésének tekintik.

N. Gy.

11-es (a LABDARUGÁS kérdés-felelet játéka)

1. Október 25-én Jugoszláviával mérkőzik a magyar labdarúgó válogatott. Mikor volt az első magyar-jugoszláv mérkőzés, és milyen eredményt hozott?
2. Hány sportkörből, és milyen számban kerültek ki a magyar olimpiai labdarúgó csapat tagjai?
3. Mi volt előbb a labdarúgásban: bajnokság vagy kupaküzdelem?
4. Az 1964. évi bajnokságban melyik csapat rúgta a legtöbb és a legkevesebb gólt, és melyiknek a hálóját vették be a legkevesebbszer s a legtöbbször?
5. Ki volt a magyar labdarúgás múltjában az a két csatár, aki a támadósor minden posztján szerepelt?
6. Hogyan állíthatnánk össze a most lezajlott bajnokság legjobb góllövőiből a legeredményesebb csatársort?
7. Miért nem akarnak résztvenni az afrikai országok az 1966. évi labdarúgó világbajnokságon?
8. A jó partdobás gólhelyzetet is teremthet, — szokták mondani. Kik ma a legjobb partdobók a magyar labdarúgásban?
9. Görögország labdarúgóbajnokságát az athéni Panathinaikos nyerte: 30 mérkőzésből 84 pontot szerzett. Hogyan lehetséges ez?
10. Mikor avatták az Újpesti Dózsa otthonát, a Megyeri úti stadiont?
11. Tizenegyest ítélt a játékvezető. A támadó csapat középcsatára készülődik a büntető elvégzéséhez. Sípjelre nekifut. de nem rúgja kapura a labdát, hanem jobbra tolja egy kissé előre. Ekkor a tizenhatoson kívülről ráfut egyik játékostársa, s a hálóba lövi. Érvényes ez a gól?

Megfejtések a 14. oldalon.

MINDENKI A TESTVÉRISÉGET AKARJA LEGYŐZNI

Még tombolt a tél, amikor több mint ezer labdarúgó csapat rajtolt a Magyar Népköztársasági Kupáért. Közöttük volt a BLSZ első osztályban szereplő Testvériség is. Eleinte az volt a vélemény, hogy amikor majd az NB I-es csapatok is bekapcsolódnak a küzdelembe, a kicsik minden bizonnyal elhullanak.

Ahogy azonban teltek-múltak a hetek, hónapok, olyan forduló nem akadt, amelyik valami nagy meglepetést ne hozott volna. Így jött el szeptember kilencedike. Már csak nyolc csapat maradt állva az MNK küzdelmeiben. Óriási meglepetésre, közöttük volt a Testvériség is. A sorsolás a Vasassal hozta őket össze.

Ezen a napon született meg az MNK legnagyobb meglepetése. Pestújhelyen a Testvériség 1:0 arányban legyőzte a legjobb csapatával kiálló Vasast és ezzel bejutott a legjobb négy közé...

A Testvériség házája a MÁV Landler Jenő Járműjavító. Kint jártunk az üzemben. A beteg mozdonyok mellett elhaladva, hamarosan rátaláltunk Kaszás Pálra, a Testvériség elnökhelyettesére. Asztalhoz ültünk és beszélgettünk. Helyet foglalt közöttünk Jávor Mihály edző is.

— Hogyan történt ez a nagy csoda? — indítottuk el a szót.

Kaszás Pál hamarosan rendezte gondolatait és beszélni kezdett:

— Talán közhelynek tűnik, de így igaz. Az egész csapat csupa szív és akarat. Amikor kiírták az MNK küzdelmeit, a fiúkban fellángolt az egészséges virtus. Itt az alkalom, hogy az elfelejtett „Tesi" bizonyítson: ha ismeretlen nevekből is áll a csapat, fel tud nőni a nagy feladatok megoldására. Ez a tűz fűtötte a fiúkat már az első mérkőzésektől kezdve. Amikor azután egyre erősebb ellenfelekkel kerültek szembe, nőtt az elszántságuk is. Rájöttek az ízére, hogy nem kell megrettenni a nagy nevektől. A szív, az akarat, a lélek sok mindent pótolhat.

— A fiúk érezték — folytatta Kaszás Pál *— hogy a küzdelmekben nincsenek egyedül. Mellettük volt a hatalmas üzem szurkoló tábora, az üzemi pártbizottság, a vállalat vezetősége.*

— Milyen elgondolásaik voltak, amikor egyre nehezebb ellenfelekkel kerültek szembe? — kérdeztük?

— Erről talán beszéljen Jávor Mihály edző.

Az edző át is vette a szót:

A Testvériség csapata. Állnak balról, Darlaci, Bosnyák, Halász, Illyés, Székely A., Balla. Guggol: Kmetykó, Vilmányi, Székely Gy., Rónai K., Rónai A.

— Azzal kell kezdenem, hogy könnyű dolgom van ezekkel a fiúkkal. A csapat nagy zömmel itt dolgozik az üzemben, állandóan együtt vannak és olyan baráti szellem alakult ki közöttük, amilyennél jobbat nem kívánhat egy edző. Úgy is mondhatnám, hogy életre kelt a régi, hagyományos Testvériség-szív.

— Ez természetesen még nem minden — fejtegette tovább Jávor Mihály *— minden mérkőzés előtt alaposan kielemeztük az ellenfelet. Mindenki megkapta a feladatát. Egyetlen olyan játékosom sem akadt, aki minden erejével és tudásával ne igyekezett volna eleget tenni az elképzelésnek.*

— A Vasas ellen például mi volt az elgondolás? — kérdeztük.

— A főcél természetesen az volt, hogy a kapunk közelében ne engedjük kibontakozni az ellenfél támadásait. Ennek érdekében a kapunktól mintegy huszonöt méternyire valamennyi játékos szoros védőfalat alkotott. Egy pillanatnyi lélegzethez sem engedték jutni a Vasas csatárait. Nem engedtek időt labdakezelésre. Ha pedig a Vasas csatárok megpróbálkoztak távolról lőni, rendületlenül bíztam Székely Gyuri kapusunkban. Neki aligha lehet 20—25 méterről gólt lőni. Machoséknak sem sikerült.

— Hogyan állnak utánpótlás dolgában?

— Nem panaszkodhatok. Van tartalék, ifjúsági és úttörő csapatunk. Az ifikkel Jóna István, az úttörőkkel Kupi Károly foglalkozik. Mindketten régi „Tesi" játékosok. Ezenkívül az üzemen belül egész éven át tizenhat csapat küzd a Kilián-bajnokságért. Több játékos is került már közülük az első csapatba.

— A jövő tervei?

— Elsősorban szépen szeretnénk búcsúzni az MNK-tól. Az olimpia után a Bp. Honvéddel játszunk. Távolabbi célunk: bejutni az NB III-ba. Ez most már egyre nehezebb lesz. Most, hogy az MNK-ban ilyen szép sikert értünk el, a BLSZ-ben minden csapat bennünket akar megverni. Legutóbb a Sörgyártól kaptunk ki és ezzel elvesztettük vezető helyünket. Mentségünkre szolgál, hogy a csapat egyik oszlopa, Székely Gyuri kapusunk a Vasas ellen megsérült és a tartalék kapusunk védett. Node azért nem adtuk fel a reményt. Messze van még a bajnokság vége...

Mitagadás, nehéz dolga van annak, akit szárnyra kapott a hírnév. Ezt érzi most a Testvériség is. Az bizonyos, hogy ez az úgynevezett édes teher. Szívesen viselik a Testvériségben is. Büszkék lehetnek rá!

Tari István

A 10-ES SZÁM MÁR NEM

Amikor neve először megjelent a DVSC csapatösszeállításában, a sport benfentesei — Budapesttől Nagykanizsáig, Miskolctól Szegedig — gúnyosan elhúzták a szájukat. Magyarországon ezzel a névvel nem lehet mégegyszer futballkarriert csinálni — így érezte mindenki. Kivált, hogy az ifjú labdarúgójelölt a balösszekötő posztján jelentkezett csapatában. Nagy merészség! A 10-es szám a dresszén úgy nyomhatja, mintha púp lenne a hátán. Aztán elkezdte ontani a gólokat, mintha soha nem hívták volna Puskásnak őt is. Vagy ha úgy tetszik: mintha „Puskásnak" született volna.

A prérin kezdte

Annak született. Apja, Puskás Lajos tetétleni református lelkész első gyermekeként, 1944. augusztus 13-án. Úgy „emlékszik" rá, hogy vasárnap volt. De mindenképpen ünnep. A Puskás-családban bizonyosan.

Csak a rend kedvéért említjük meg, hogy azóta még kétszer ünnepeltek így: másodszor 16 éve, amikor huga Olivia, harmadszor, 11 éve, amikor az öccse Áron született. Ebben a tetétleni Puskás családban tehát nem ő az Öcsi. S ha már belebonyolódtunk a családi relációk ismertetésébe, azt is el kell mondanunk, hogy ezt a Puskás „Öcsit" egyáltalán nem érdekli a futball. De annyira nem, hogy bár a televízióban a mesétől kezdve a tudományos ismertető előadásokig mindent megnéz, már a mérkőzés közvetítést jelző stilizált futballkapu és labda-rajz láttán azonnal kimegy a szobából.

— *Édesék mondják, hogy az ő korában messze alatta voltam Áron szellemi képességeinek* — mondja Lajos váratlanul. Szerénység, önismeret — 1:0 a javára!

Viszont 11 éves korában már javában rúgta a labdát. „A prérin" — ahogyan ő mondja, azon a hajdúsági, ahol forró nyarakon szomorú kis füvek szomjaznak egy kevés vízre a tikkadt földeken. Az ország egyik legszárazabb vidéke ez.

A szőkehajú lányosarcú, szelíd fiú nem érzett éhséget, szomjat, fáradtságot, ha a labdát rúghatta. Előbb Tetétlenben, aztán — amikor édesapját odahelyezték — Toldon.

Középiskolába Debrecenbe került; a Tóth Árpád gimnáziumba. Nem hozott szégyent sem a családra, sem halkszavú, nagy költőnkre, a gimnázium névadójára. Jelesen érettségizett. De közben — már a II. osztály sikeres elvégzése után — a debreceni vasutascsapat igazolt játékosa lett.

— *Büszke volt rád az iskola?*

— *A srácok nagyon örültek. Mindig volt olasz, meg török jegy a meccsre.*

— ???

— *Potyolino és álá leim...*

Mai fiú, igazi húszéves. 2:0 a javára!

Folytatás Budapesten

Három mérkőzést játszott az ifiben, utána Teleki Gyula, az akkori edző beállította az első csapatba. Ettől kezdve — két és fél év alatt — összesen két meccset hagyott ki sérülés miatt.

A nagyon rokonszenves debreceni csapatot már nem tudta megmenteni a kieséstől, 1961-ben. (Persze ezt nem is várta tőle senki!) Az NB II-ben járta ki a futball középiskoláját Ezt is jeles eredménnyel.

— *Hány gólt rúgtál?*

— *Nem emlékszem rá.*

Mindenesetre eleget ahhoz, hogy megnyerjék a bajnokságot. És ahhoz is eleget, hogy a Bp. Vasas vezetői felfigyeljenek rá. Ezzel lett 3:0 a javára!

(Itt a teljes igazság kedvéért kell egy kis kitérőt tennünk. A Vasas már a DVSC NB I-ből való kiesése után jelentkezett Debrecenben. Ám Lajost nem adták! Sem a szűkebb, sem a nagyobb család. A huza-vona nem tett jót az idegeinek.)

Új egyesületében először az idén, a Fáy-utcában lépett pályára, a Szeged ellen. Nem volt sikeres bemutatkozás: a SZEAC 1:0-ra győzött. Senki nem szidta érte. Pedig félt, tartott tőle. Neve — a 10-es szám a hátán kötelez — így érezte.

(Csak a bajnokság 8. fordulójától játszhatott. Akkor volt igazolható.)

Azóta 14 gólt rúgott. A legemlékezetesebb kettőt, a későbbi bajnok Ferencváros ellen. Amikkel meg is szerezte csapatának a győzelmet. És amiktől visszatért az önbizalma.

Azt mondja, hogy nagyon jól érzi magát a Vasasban. Látom rajta, hogy őszintén mondja ezt is. Az őszinteség a negyedik jó tulajdonsága. 4:0 a javára!

— *Eleinte féltem, mert valakit, egy fiút mindenképpen ki kellett szorítanom a csapatból. Aztán rájöttem, hogy nincs okom az aggodalomra. A Vasasban mindig 16 fiú játszik. 11 a pályán, 5 a tribünön. Nincs harc, nincs féltékenység.*

— *Ez az eredményen még nem mindig látszik.*

— *Idő kell hozzá. Ahol 16 egyforma képességű, egyformán lelkes*

PÚP A HÁTÁN

RÖVID RINGATÁS EGY FUTBALL-KARRIER BÖLCSŐJÉNÉL

pesti fiú egymásért küzd, ott nem maradhat el az eredmény.

— Pesti fiú?!

— A nagybátyám mondta mindig, akit nagyon szeretek: „Minél többször jár az ember a malomban, annál lisztesebb lesz!"

És Puskás Lajos egy éve Pesten jár. Nagy malom. Gyorsan és alaposan őröl.

Újrakezdés Svájcban

Legutóbb Bernben járt. Az is nagy „malom". Rosszemlékű? Különösen a Wankdorf-stadion. Megőrölte a mi életünk legjobb magyar futballcsapatát is. Itt vesztettük el 1954-ben, a már biztosnak hitt világbajnokságot. Itt öltötte magára, életében először a címeres mezt, hátán a 10-es számmal, a 20 éves Puskás Lajos.

Nem játszott jól. De nála ez szinte már törvényszerű. A mérkőzés után úgy elemezte hibáit, mint a sakkozók a függőjátszmák közben a lehetőségeket.

— Ha újra lejátszhatnánk a mecscset, tudnám, mit kell csinálnom.

Elhiszem neki. Tanu rá eddigi pályafutása.

Azt vallja, nem izgul soha, nem lámpalázas. Inkább túlságosan is nyugodt. A svájci meccs előtt, a nem nagysikerű, Ikarus elleni edzőmérkőzésen ezt bizonyította. Az egész magyar válogatottból egyedül ő tudta felnyitni kétszer, a svájcit utánzó, nagyon szorosra zárt mátyásföldi reteszt. Bernben egyszer sem sikerült. Még! De a magyar csapat győzött a Wankdorf-stadionban. És Puskás Lajos — saját bevallása szerint — tanult, okult ebből a győzelemből. Hogyan kell, és hogyan nem szabad játszani a nemzeti tizenegyben — ezt tanulta meg a premieren, első válogatott szereplése közben. Nem rossz iskola, nem rossz következtetés. 5:0 a javára!

Fenyvesi dr. kapura fejel a magyar—svájci mérkőzésen, a Maffiolo ezt nem tudja megakadályozni

*

Javára szól, hogy minden 20 év körüli nagy magyar futballista így kezdte. Javára szól, hogy ő közben is oda tudott figyelni. Hogy — megítélése szerint — csak megilletődött volt, és nem ideges. És javára szól, hogy nem zavarta meg őt sem a svájci újságok cikksorozata nevéről, sem a 10-es szám a hátán, ebben az oly sok futballvihart látott stadionban. Nem érezte púpnak egyiket sem; a nevét és a számot. Méltó akar lenni hozzájuk.

Ami a 10-es számot illeti — futballtudásban, ami édesapja nevét illeti — emberségben.

Ekkor történik, hogy a beszélgetés közben, hirtelen fordít a „labdán":

— Úgy szeretnék élni, hogy senkinek se okozzak csalódást. Még magamnak se. Az olimpiai csapat előkészületi mérkőzésein rosszul játszottam. Igaz, jobbszélen próbálkozott velem Lakat Karcsi bácsi. Nem ment. De azután belül sem. Kijátszottam magam a csapatból.

6:0 a javára! A beszélgetés után így vélem, még bejátszhatja magát. A csapatba, az emberek, a szurkolók szívébe is. Hiszen mindössze húsz éves, és nem érzi púpnak sem családi nevét, sem a 10-es számot a hátán.

— És ezt már eddig is bebizonyította.

Csillag István

AKI MEGFIATALODOTT

A legbalszerencsésebb magyar jobbfedezet. Nyugodtan viselhetné neve előtt ezt a jelzőt. Európa nagyon sok országában akár 50-szeres válogatott is lehetett volna, nálunk meg sem közelítette ezt a számot. Amikor az ő tudása fénylett, Bozsiké ragyogott. Nem sokkal játékos-pályafutása után lett az MTK edzője s most már hetek óta új szerepkörben dolgozik Kovács Imre.

Elégedetten, jókedvűen, boldogan vezeti a Központi Sportiskola két csoportjának is edzéseit. Budán, a Naphegy oldalában a Czakó utcai pályán találkozunk vele. Régi klubszínét nem tagadta meg. Kék nadrág, kék mez, a kék szempárban csillogás.

Van olyan hét, hogy

nyolc-kilenc edzést is tart,

jó három órásakat, de nem fáradt:

— *Ezek között a gyerekek között, csak felüdülni lehet... hát nem?... csak rájuk kell nézni... látni azt a mindent legyűrő akaratot, amivel el akarják sajátítani az egyes fogásokat, labdakezelési módokat... Így van Miska?*

Fekete Mihály testnevelő tanárhoz szól a kérdés, aki a Czakó utcaiak „másodéveseit" oktatja a focizás szükséges tudnivalóira.

Fekete elmerülve nézi a gyerekeket, nem hallja a kérdést, de mosolygásba húzódó arcvonásai többet mondanak mint egy öt-hat mondatos igenlő nyilatkozat.

Első és másodéves „hallgatói" vannak az iskolának. Próbálom növésükből megállapítani, hogy melyik srác tartozik az idősebb korosztályba. De aztán rájövök, hogy ez nem jó szisztéma, mert a test gyarapodását nem mindig méri kalendáriummal a természet. Abból azonban, ahogy edzőiket üdvözlik, már inkább lehet következtetni.

— *Jó napot kívánok, Kovács tanár úr!*

Vagy:

— *Csókolom, Imre bácsi?*

A „másodévesek" hangja már határozottabb, meg egy árnyalattal bizalmasabb is. Hiába, ők már „öreg fiúk" a foci-suliban.

Vagy ötven 11—12 éves gyerek végzi a bemelegítő gimnasztikai gyakorlatokat. A város talán legegészségesebb levegőjű pályáján

tágulnak a tüdők.

Törzsdöntögetés mindkét oldalra. Oldalt sandítva lesik egymást a srácok: vajjon nem csinálja-e jobban, szabályosabban a másik.

— *Akár hátat is fordíthatnánk a csoportnak biztos vagyok benne, hogy egyik gyerek sem lazsálna* — mondja mosolyogva Kovács. — *Szinte hihetetlen a lelkesedésük.*

S ahogy a két edző elmondja, így van ez minden csoportban. (Jelenleg tizenegy van a fővárosban, csoportonként 25—30 fiúval. De jövőre már újra bővíteni kellene, mert egyre jönnek az újabb jelentkezők.)

— *Nem hiányzik a nagycsapatok mérkőzésének légköre? Nem hiányzik, hogy nem az élvonalban van?*

— *Azt nem mondom, hogy soha többé nem fogok felnőtt játékosok edzésével foglalkozni hiszen jónéhány ajánlatom van, de az szentigaz, hogy nagyon jól érzem ma-*

Mi kell még több. Eszményi környezet, remek idő, sokszoros válogatott példakép... (A kép jobbszélén Kovács Imre)

(MTI Foto, Petrovits László felv.)

A GYEREKEK KÖZÖTT

gam a gyerekek között. Olyan ez mintha egy nagyon zajos, idegfeszítő munkát követelő munkahelyről egy csendes iskolába kerültem volna tanító bácsinak. Szerintem minden edzőnek szüksége lenne időnkint ilyen nyugtató kikapcsolódásra. Olyas munkaterápia az. Még akkor is, ha naponta két edzést is tartok.

Az egyébként szűkszavú Imréből ömlik a szó, amikor a gyerekekről beszél:

— *El sem tudom mondani milyen nagyszerű érzés, amikor látom, hogy egy bemutatott cselt a kétkapus játékban már egy-két edzés után milyen ügyesen alkalmaznak a gyerekek.*

A labdavezetést gyakorolják a fiúk. A kis Doroginak majd a lábszárközepéig ér a 4-es foci mégis hihetetlen ügyességgel „keveri" s amikor odarúgja társához, hogy ő folytassa, vizsla szemmel néz Imre vagy Miska bácsira. Kéri,

könyörgi a szeme a dicséretet,

s emelkedik a kis mellkas ha elhangzik a bírálat:

— *Most nagyon jó volt, így kell csinálni.*

S ha mégis hiba csúszik a végrehajtásba jön a „tevőleges" magyarázat. Ha kell húszszor is megmutatja Kovács tanár úr, azaz Imre bácsi hogyan is kell külsővel „nyesegetni" a labdát. Dehogy fáradt. Még csak 43 éves, a szíve meg még ezzel a korral sem akar együtt tartani.

Mikor a fiúk kétkapuznak, névszerint is majdnem valamennyivel megismerkedünk...

— *Az ott a kis Szapor... mellette a Marton... ők a legügyesebbek... no, ugye milyen jó kis hátvéd a Kovács s mégnozzá Imre is ... ezt a cselt nem is lehet jobban csinálni... jól van Dorogi...*

Felcsillan a fiúk szeme, amikor az edzés után Fekete és Kovács bejelentik:

— *Pénteken edzőmérkőzés lesz a Honvéd serdülő csapata ellen.*

Abban tévedett csak Imre barátunk, hogy olyan csendes munkaterápiás helynek nevezte a hegyoldali pályát. Mert egyszerre üdvrivalgás harsan. De megbocsátható ha tudjuk, hogy a csatakiáltás előtt milyen bejelentés hangzott el:

— *Fiúk, tavasszal már indulunk, valószínűleg két csapattal, a serdülő-bajnokságban.*

Egymás nyakába ugrálnak,

körültáncolják tanáraikat.

Együtt jövünk el a pályáról a két edzővel. Már nemcsak a gyerekekről, hanem úgy általában a labdarúgásról beszélgetünk.

Fekete megjegyzi:

— *Aki nem bízik a magyar labdarúgás jövőjében, azt egy-két edzésre kihoznám ide a gyerekek közé... Megjönne az „optimizmusa".*

— *Én csak azon töprengek mindig, amikor ezt a csupa szív, csupa öröm játszadozást nézem, hogy a gyerekek nagy részéből hogyan tűnik el az idő múlásával a foci szeretete* — mondja halkan, szinte csak magának Kovács Imre. — *Akkor lennénk igazán jó edzők, ha ennek megtalálnánk az orvosságát.*

Látszik az arcán, ha lehetne nemcsak a labda-kezelését, hanem a futball iránti rajongó szeretetét is átplántálná a gyerekekbe. Útravalóul, tartalékul. A nagy csatákhoz, nagy közönséghez, hírnévhez szokott Kovács Imre — a palántakertész.

M. T.

FIGYELEMRE MÉLTÓ *SZAKVÉLEMÉNY*

A támadó és védekező játék közötti klasszist befolyásoló különbségről elmélkedik a jelenleg Luganóban élő osztrák származású angol sporthírlapíró, Dr. Willy Meisl, a felejthetetlen Hugó Meisl testvéröccse, a nyugatnémet Kickerben. Szakvéleményének az a lényege, hogy a védekező vagy főleg a rombolásra irányuló játéknak — bármilyen kiválóak is egy csapat futballistái —, rendszerré kell merevülnie. Ezzel szemben a jó támadójáték új és új húzásokkal, szépségekkel gazdagítja egy csapat produkcióit.

Példákat hoz fel, melyek szerint a múlt minden igazán nagy csapata a régi Corinthianstól, az Arsenalon és a Honvédon keresztül a Real Madridig, gólerős csatársorral rendelkezett. (Így volt az az MTK aranycsapatánál, a régi nagy Fradinál, vagy az osztrák „Wundermannschaft"-nál is.) Ezek a csatársorok ütötték rá bélyegüket az említett kiváló együttesek játékára, mert annyi gólt nem kaphatott a védelmük, hogy ne tudtak volna többet berúgni az ellenfél hálójába.

Willy Meisl utal arra, hogy a különböző országokban „az év játékosának" rendszerint csatárt választ a közvélemény és csak kivételes esetben más poszton szereplő játékost — Ez a futballhívők egészséges ösztönét, helyesen értékelő bírálatát bizonyítja.

A modern csapatok vezetőinek tudniuk kell — írja továbbá —, hogy rendszerek és módszerek a védelmek részére valók, — ezzel szemben a csatároknak több rögtönző lehetőségre, sokkal több egyéni szabadságra van szükségük ahhoz, hogy teljes tudásuk kibontakozhasson.

Különösen érdekes és nagyon is időszerű a kitűnő szakember elmélkedésének befejező része. Ebben megállapítja, hogy a „fő a biztonság" (a Safity First!) elvének gyakorlati alkalmazása és elterjedése az egykor vezető brit labdarúgást évtizedekkel vetette vissza és mindenütt ilyen negatív hatást fog gyakorolni, ahol alkalmazásra kerül.

Tegyük érdekesebbé a labdarúgást szabályváltoztatásokkal

Az 1963. évi őszi magyar—osztrák válogatott labdarúgó mérkőzésen Solymosi szabadrúgását Sándor bravúrosan juttatta az osztrák kapuba. Gól! — kiáltotta a szépszámú szurkolósereg. Node mi történt a pályán? Kezdés helyett az osztrák játékosok szabadrúgással hozták játékba a labdát. A játékvezető leshelyzet miatt nem ítélte meg a gólt. A nézőtéren megindult a vita, valóban les volt-e, vagy a játékvezető tévedett?! A hétfői sportujságban komoly szaktekintélyek nyilatkoztak igennel, mások nemmel. Mindenki egyetértett azonban azzal, hogy a gólt pompás akció remek csatárteljesítmény előzte meg. A játékszabály azonban megfosztotta a nézőket ennek a gólnak kellemes emlékeitől.

A labdarúgó szabályok pontosan meghatározzák a leshelyzetet. A lesszabály gyakorlati alkalmazása körül mégis gyakran támadnak viták. Ma már különösebb konkrét adatok nélkül is megállapíthatjuk, hogy a lesszabály nem segíti elő a játék továbbfejlődését.

A sportjátékok történetében találkozunk olyan időszakokkal, amikor bizonyos szabályok gátolják a játék továbbfejlődését, előrelépését.

Ilyen esetekben a szabályok változtatásra szorulnak, mintahogy ez időszerűnek látszik a labdarúgásban is.

A labdarúgó mérkőzéseken a nézők gólokat szeretnek látni. Ez az a jelenség, ami igazán vonzza a szurkolókat az eseményre. Éppen ezért minden lehetőséget fel kell használni — még esetleges szabályváltoztatásokat is — hogy a mérkőzéseken gólok szülessenek. A labdarúgó sportban

világméretekben bizonyos fokú stagnálás van, és ennek elsősorban az az oka, hogy a játék túlságosan védekezővé, gólnélkülivé vált.

Ha történetileg áttekintjük a labdarúgószabályokat, akkor világosan megállapíthatjuk, hogy ezek is változtak, fejlődtek. Maga a lesszabály is nagy fejlődésen ment keresztül. Az első lesszabály (uppinghami lesszabály) még úgy határozta meg a leshelyzetet, hogy lesen áll minden olyan játékos, aki a támadó térfélen a labda előtt tartózkodik. Későbbiek folyamán változott a szabály, és csak két játékosnak kellett (védőjátékosnak) a támadó játékos és a kapuvonal között tartózkodnia ahhoz, hogy les legyen.

A három hátvédes rendszer hódító útjára indulásakor ismét változás történt. Ez a lesszabály van még a mai napig is érvényben. Ez már csak egy védőjátékost ír elő ahhoz, hogy les legyen. A szabály fejlődése tehát a védőjátékos számát törvényszerűen csökkenti. Ebből világosan következik a következő lépés, ez pedig

a lesszabály teljes eltörlése kell hogy legyen.

Nemcsak az a formális összefüggés diktálja előbbi állításomat hogy ismét új játékrendszerek alakultak ki, hanem az is, hogy a lesszabály eltörlésével a támadójátéknak adnánk új lendítő erőt. Növekedne a gólok száma, és ezzel a már világproblémává növekedett, túlságosan védekezővé vált játék ellen tudnánk eredményes harcot folytatni. A játék ezzel a szabálymódosítással a közönség számára is szórakoztatóbbá válna, ami nem elhanyagolható szempont a labdarúgó sport területén.

Az egész ország labdarúgó társadalmát — a legfelsőbb sporthatóságtól a szurkolók tömegéig — foglalkoztatják labdarúgó sportunk előrelépésének problémái. Szakemberek és sportorvosok kutatják a korszerű felkészítés útjait. Edzők fáradoznak játékosaik tudásszintjének emeléséért. Ezek mind nagyon lényeges tényezők.

Nem szabad azonban elfeledkeznünk arról, hogy vizsgálat alá vegyük azokat a szabályokat, amelyek már idejüket múlták, s nem segítik, hanem gátolják a labdarúgó sport fejlődését.

Azokkal a kérdésekkel, módosításokra váró és még meg nem levő szabályokról kívánok szólni, amelyek elősegítenék a labdarúgó játék színesebbé, szórakoztatóbbá tételét. Elsőként kell megemlítenem a kapuscsere bevezetését, amely egyik fontos megoldásra váró probléma. Előfordul ugyanis, hogy a csapat egyik kulcsembere, a kapus megsérül. Ez a tény döntő módon befolyásolja az eredmény alakulását, hiszen amíg egy megsérült mezőnyjátékost társai esetleg megfelelően pótolni tudnak, addig ez a kapus esetében csak akkor lehetséges, ha a mezőnyjátékosok közül valaki adottságai folytán alkalmas a kapus feladatkörének ellátására. Tekintettel a kapus egészen speciális feladataira, ilyen mezőnyjátékos nagyon kevés van. Még a kapus erényekkel rendelkező mezőnyjátékosok sem tudják a kapust teljes mértékben helyettesíteni. Ez az oka annak, hogy a szabályok több országban megengedik a kapuscserét. Legutóbb éppen a magas labdarúgó kultúrával rendelkező NSZK-ban hoztak ilyen szabályt.

Gyakran lehet látni olyan jeleneteket, amikor a védőjátékos durva belemenésekkel igyekszik a csatárban gátlásokat teremteni. Manapság ez igen „kifizetődő" forma, mert a játékvezetők szinte egyszer sem mernek megfelelő eszközhöz nyúlni, azaz a végleges kiállításhoz. Így a csatárok a sérülés veszélyétől félve, hamar elvesztik kedvüket még a gólszerzés megkísérlésétől is.

Az említett esetekben a játékvezető ítéletét, ténykedését erősen befolyásolja az a tény, hogy a végleges kiállítás súlyos büntetés és ezzel komolyan befolyásolhatja egy mérkőzés eredményének alakulását.

Az ideiglenes kiállítás bevezetése nagymértékben elősegítené a mérkőzéseken a sportszerű küzdelmet,

és ugyanakkor a támadójáték előbbrelépését is. Ez nem jelentené azt, hogy a végleges kiállítás megszünne, csupán az ideiglenes kiállítás bevezetésével a játékvezető tevékenysége igazságosabb, a helyzetek megoldása pedagógiailag is jobb lenne.

A jelenleg érvényben levő

szögletrúgás szabálya is változtatásra szorul.

Olyan esetben például, amikor a védőjátékosról a labda úgy kerül az alapvonalon túlra, hogy a kapu fölött, vagy a 16 és feles vonalon belül hagyja el a játékteret, akkor kisszögletet kellene ítélni a játékvezetőnek. Ezzel az új szabállyal elősegítenénk a gólok számának növekedését, s a támadóját ék előrelépését is. Újszerű taktikai megoldások rugója is lehetne egy ilyen jellegű szabály. A szögletrúgást eredeti pontjáról akkor végeznék a játékosok, ha a labda az előbb említett területen kívül jutna a védőjátékosról az alapvonalon túlra.

Tudom természetesen, hogy szabályváltoztatás nem egyszerű dolog és ebben elsősorban a FIFA-é, illetve annak játékvezetői bizottságáé a döntő szó. Annyit azonban lehetne tenni, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség ilyen irányú javaslatokkal fordulna a sportág legfelsőbb vezető szervéhez, és talán még eredményt is hozhatna a kezdeményezés.

Csende Sándor

HÁROM SVÁJCI FÉNYKÉP

Kattan a fényképezőgép zárja. Az objektív megörökít egy kedves epizódot. A filmet előhívják, nagyítják, s a fénykép az albumba kerül. De nincs mindig az embernél a fényképezőgép, mégis előfordul, hogy az epizód, az emlék mégis megmarad, ha nem is a sublód fiójában, hanem a szívekben.

Október elején Bernben járt a labdarúgó válogatottunk. A festőien szép, kies várost az Aare folyó öleli körül, mint valami édes kincset, amelyre féltően vigyázni kell. A Wankdorf stadion felé vezető úton kapaszkodott a társasgépkocsink, amikor Pető Gábor, a csapat kitűnő gyúrója visszanézett, s a kanyargós folyótól övezett tájra mutatva így szólt:

— *Kedves, felejthetetlen kép.*

Ezt a tájképet a Bernben jártak masina nélkül is megőrzik.

S azokat az epizódokat sem felejtik el, amelyek közül néhányat az újságíró noteszából most felelevenítünk.

Albert góljai

Füzesi Bandi barátom nagyon kedveli a labdarúgást. Amikor Bernből hazatérve találkoztam vele, szemrehányással kezdte:

— *Nem gondolod, hogy ezt az Albert Flórit nagyon felemeltétek? Hetekig nem csinál semmit, aztán rúg két gólt, s az égig magasztaljátok. Maffiolo és Tacchella ellen megtehette, de mások ellen aligha.*

Meghökkentem. Ugyanis valami hasonlót mondott a svájciak kapusa is, a Hotel Bellevueban a mérkőzés után. Elsener így magyarázott:

— *Pompás bravúrt vitt véghez Albert. Angyali nyugalommal, tapasztalt játékos hidegvérével cselezte ki védőinket. Vetődtem, de csak ujjhegyemet érte a labda. Maffiolonak és Tacchellanak is el kellett volna söpörnie Albertet, mégpedig szabályos körülmények között labdával együtt. Bezzeg német védőkkel szemben ugyanezt nem tehetné meg!...*

Közbevágtam:

— *Egy pillanat Elsener sporttárs. Albert ezt másokkal szemben is megtette, mégpedig többször. A németek ellen is... S felidéztem azt a gólt, amelyet Flóri a Népstadionban lőtt a nyugatnémeteknek.*

A kapus csak ennyit mondott:

— ***Az más... akkor nem szóltam semmit.***

Bandi barátomat pedig megnyugtattam. Nincs szándékunkban Albertet magasztalni, feldícsérni. De Albert első góljáról, de a másodikról is sokat beszéltek még a mérkőzés után is Bernben. Fénykép is készült róluk. De nem szükséges kép ahhoz, hogy mi, akik láttuk, még nagyon hosszú ideig emlékezzünk rá.

Miért bírálják Fonit?

A Wankdorf-stadion edzőpályáján bemelegítettek a sárga mezes svájci játékosok. Egy erős alkatú, őszeshajú férfi, néha oda ment egyik másik játékoshoz, mondott valamit, aztán mutogatott is.

A tévé egyik operatőrje gúnyosan mosolygott, s csendben csak ennyit mondott:

— Nézzék, hogy szenved!... Bezzeg Rappan!...

Érdeklődésünkre így egészítette ki szavait:

— Az a férfi ott Alfredo Foni dr, az egykor kiváló olasz hátvéd. Nagyon rendes ember, de itt aligha viszi sokra. Mégpedig azért, mert csak olaszul beszél. A csapat pedig tele van francia és német nyelven beszélő játékosokkal. S hogyan oktat, tanít az az edző, akinek tolmács kell ahhoz, hogy megértesse magát. Végtére is a tolmács mégsem edző, nem adhatja hűen vissza Foni szavait.

A mérkőzés után a svájciak öltözőjében magam is meggyőződhettem, hogy a tévé operatőr erősen túlzott. A rokonszenves Foni ugyanis, valamelyest töri a franciát.

Mindezt okkulásként írtam le.

S azoknak a magyar edzőknek szánom, akik mindenképpen külföldön akarnak boldogulni.

Magyarok Svájcban

Szép ország. Nem csoda, hogy sokan próbálnak itt szerencsét. Magyarok is.

Van akinek sikerül, van akinek nem.

Azok közül, akik 1956-ban elhagyták hazánkat, s felcserélték azt Svájccal, ketten befutottak: Pázmándi és Horváth.

Pázmándi nem más, mint a Vasas egykori ifjúsági válogatott játékosa, aki most Genfben él. A Servette erőssége. Balfedezetet játszik. Azt mondják kitűnően. Alkalmam volt beszélni vele, hiszen mindig a magyar fiúk között volt.

— *Megnősültem. Egy svájci lányt vettem feleségül. De még nem vagyok svájci állampolgár... Pedig ha az lennék, aligha lenne vitás a helyem a válogatottban. Majd meglátjuk...*

Horváth Béla, még Pázmándin is túltett. Az egykori győri félnehézsúlyú ökölvívó, magyar bajnok ugyancsak megnősült, s mint svájci állampolgár kivívta az olimpiai küldetés jogát. Eljutott Tokióba is.

Persze azok vannak többségben, akiknek nem sikerült. Alakult „menekültekből" egy magyar labdarúgó csapat is. De már évek óta senki sem kíváncsi rájuk. Feloszlott a csapat. És a svájciak egyikükre sem tartottak igényt.

S. A. esetén sokan derülnek. Itthon birkózó volt, foglalkozására nézve villanyszerelő. Most Bernben — pap. Nemrégiben kellemetlensége volt. Temetés előtt a pohár fenekére nézett, s kótyagos állapotban majdnem beleesett a sírgödörbe. A gyászszertartáshoz méltatlannak bizonyult.

S. A. esete nem tartozik azok közé, amelyekre szívesen gondolunk vissza.

Ezt a fényképet nem tesszük az albumba, inkább a szemétkosárba dobjuk.

N. Gy.

Új bajnoki rendszer Csehszlovákiában

Az 1965—66-os idénytől új bajnoki rendszert vezetnek be Csehszlovákiában. Ez idő szerint 14 csapat alkotja az első ligát és a második liga három csoportjában is 14—14 klub szerepel. Eddig a kiesést úgy szabályozták, hogy az első osztályból három csapat esett ki és ezek helyére a II. osztály három csoportgyőztese került. A gyakorlatban azonban 14 együttes közül három kieső soknak bizonyult és azonkívül a bekerült csoportgyőztesek rendszerint egy-két évi szereplés után újból lekerültek a második osztályba.

Ezentúl — az 1965/66-os idénytől kezdve — úgy tervezik, hogy az első liga megtartja ugyan 14-es létszámát, de három helyett csak két csapat esne ki, illetve kerülne fel. A második liga a mostani három helyett két csoportot foglal majd magában, — ezek mindegyike 14 együttesből áll. Működik ezenkívül hat ún. divízió, amelyet területi szempontok szerint határoznak meg.

KÉPRE

5 KAPUS

5 K

**Olvasóink kívánságára folytatjuk né
egyszerűsítettünk: csak azt kell elta
Magyarázat a megfejtéshez az utols**

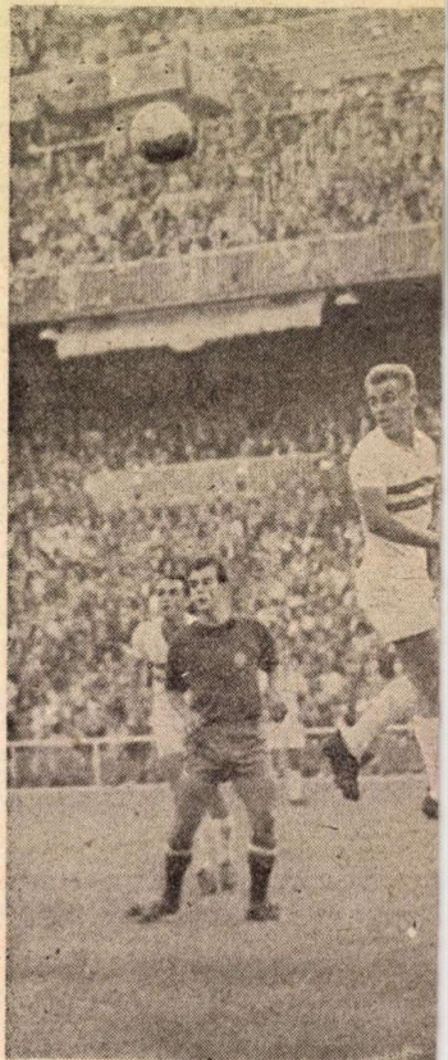
1. KÉP — **NB I-es mérkőzés, meglepetést hozott**

1. Géczi
2. Kovalik
3. Lanczkor

2. KÉP — **Rangadó-jelenet**

1. Jakab
2. Török
3. Gelei

3. KÉP — **Válogatott n**

JTVÉNY

ÉRDŐJEL

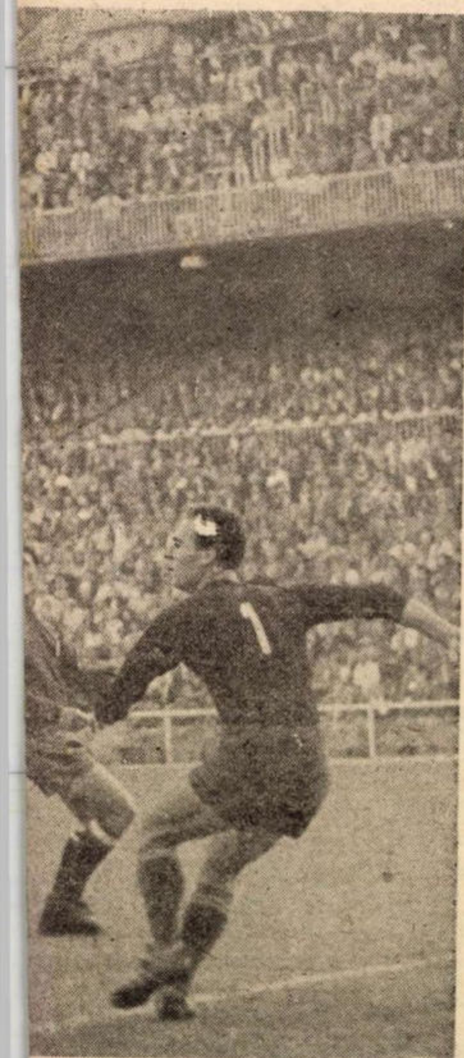
erűvé vált képrejtvényeinket. Ezúttal
ıi, hogy ki a kapus az öt képünkön.
ısábon.

4. KÉP

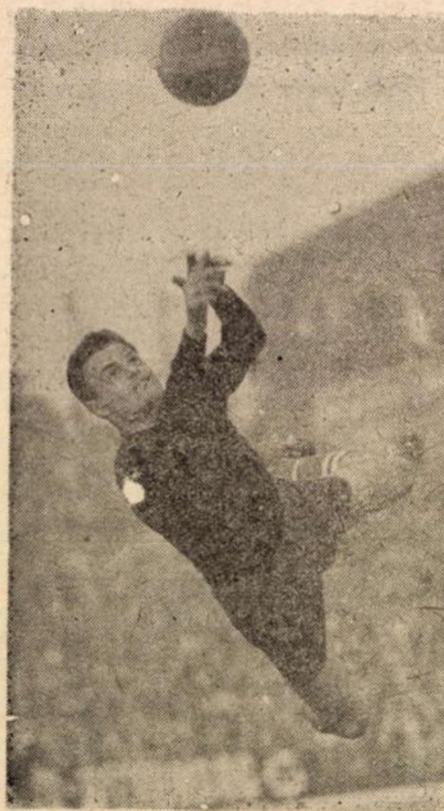
K-mérkőzés a Népstadionban

1. Schroif
2. Szentmihályi
3. Kitzmüller

ızés

1. Ilku
2. Szentmihályi
3. A kapus ellenfél volt.

5. KÉP

NB I-es kapus

1. Zengői
2. Cselényi
3. Lung

Mind az öt képnél három felelet olvasható. Válassza ki az ön szerint megfelelő feleletet: 1, vagy 2, vagy 3.

Megfejtésül csak az ötjegyű szám küldendő hozzánk. Az ötjegyű szám első száma az első kép helyes válaszának a száma, a második száma a második számú kép helyes válaszáé és így tovább a válasz tehát így festhet: 11111 vagy 12312 vagy 22222 stb.

A megfejtéseket erre a címre kell küldeni: Labdarúgás szerkesztősége, Budapest I., Fém utca 5—7. Beérkezési határidő: november 3. A külföldről érkezők részére: november 8. A rejtvényt helyes megfejtők között 10 könyvet sorsolunk ki. A pályázat eredményét a legközelebbi számunkban közöljük.

(MTI Foto, Fényes Tamás, Mikó László, Pálfai Gábor, Petrovits László és MTI Külföldi Képszolgálat felvételei)

Az NB I táblázatainak

NB I 1964	FTC	Honvéd	Tatab.	Győr	Ú. Dózsa	Vasas	MTK	Dorog	Csepel	Szeged	Pécs	Komló	DVSC	DVTK
Mint pályaválasztó	23	23	21	19	24	17	17	15	15	13	10	14	9	10
Mint vendég	18	15	13	14	9	14	10	8	5	7	8	4	5	4
1. FTC	–	**2:1**	**6:1**	**0:0**	**4:1**	**0:3**	**2:0**	**3:2**	**3:1**	**3:0**	**3:2**	**2:0**	**2:0**	**4:0**
2. Bp. Honvéd	**4:1**	–	2:1	0:1	**3:2**	**4:3**	6:1	0:0	2:1	1:0	7:3	3:0	5:0	2:0
3. Tatabábya	0:1	2:1	–	5:0	2:0	0:0	2:2	1:1	2:0	4:2	5:3	5:1	6:1	4:1
4. Győr	2:2	2:2	0:1	–	5:1	3:0	3:1	1:0	3:0	3:1	0:0	2:0	2:2	0:0
5. Ujpesti Dózsa	**4:2**	3:2	0:0	3:1	–	**1:1**	1:0	1:0	2:1	4:2	1:0	2:0	8:1	**3:1**
6. Vasas	**2:1**	**1:2**	2:1	1:1	**0:0**	–	**2:3**	2:2	2:1	0:1	1:0	6:2	1:0	**3:1**
7. MTK	**1:2**	**3:5**	0:0	**1:1**	**2:1**	**2:6**	–	2:1	2:1	1:1	**3:2**	**3:0**	**2:1**	**2:0**
8. Dorog	1:2	1:2	0:0	2:1	2:1	0:2	2:0	–	0:0	0:0	3:3	3:1	2:1	0:0
9. Csepel	**0:2**	1:0	2:3	0:1	1:2	2:0	2:1	3:2	–	4:2	0:3	1:1	3:0	1:0
10. Szeged	1:2	1:2	1:2	2:2	3:5	2:2	2:1	2:1	2:0	–	0:0	2:2	2:2	1:0
11. Pécs	1:1	0:0	0:1	0:1	2:2	0:2	1:1	1:2	0:1	3:0	–	1:0	1:1	1:1
12. Komló	0:3	0:2	0:0	1:0	2:2	2:1	2:4	0:0	1:0	2:2	0:0	–	1:0	1:1
13. Debrecen	0:3	1:3	1:0	0:2	0:3	0:0	1:2	2:3	4:0	0:1	0:2	4:0	–	1:0
14. Diósgyőr	0:2	1:1	1:1	0:1	1:0	0:1	0:2	2:1	2:4	1:0	1:0	1:0	0:1	–

A bajnokság végeredménye

	H.	J.	Gy.	D.	V.	Gólok	P.
	1.	26	19	3	4	58:27	41
	2.	26	17	4	5	62:31	38
	3.	26	13	8	5	49:28	34
	4.	26	12	9	5	38:25	33
	5.	26	14	5	7	53:38	33
	6.	26	12	7	7	44:31	31
	7.	26	11	5	10	42:47	27
	8.	26	7	9	10	21:33	23
	9.	26	9	2	15	30:42	20
	10.	26	6	8	12	33-47	20
	11.	26	4	10	12	29:37	18
	12.	26	5	8	13	20:49	18
	13.	26	5	4	17	24:54	14
	14.	26	4	6	16	14:38	14

A Népstadionban játszott 34 mérkőzés eredményét kövér számokkal tüntettük fel.

Csak a tavaszi eredmények alapján

1. Ferencváros	13	11	1	1	34:12	23
2. Bp. Honvéd	13	8	3	2	28:14	19
3. Tatabánya	13	7	4	2	24:13	18
4. Újp. Dózsa	13	7	3	3	23:16	17
5. MTK	13	8	1	4	24:20	17
6. Győr	13	5	4	4	17:14	14
7. Vasas	13	4	4	5	12:13	12
8. Dorog	13	3	6	4	10:12	12
9. Csepel	13	5	1	7	14:14	11
10. Komló	13	4	3	6	9:20	11
11. Pécs	13	2	5	6	11:14	9
12. Szeged	13	3	3	7	14:21	9
13. Diósgyőr	13	2	3	8	5:16	7
14. Debrecen	13	1	1	11	4:30	3

A Ferencváros a tavaszi jó rajtjával szerezte meg a bajnoki címet.

Csak az őszi eredmények alapján

1. Bp. Honvéd	13	8	1	3	34:17	19
2. Győr	13	7	5	1	21:11	19
3. Vasas	13	8	3	2	32:18	19
4. Ferencváros	13	8	2	3	24:15	18
5. Tatabánya	13	6	4	3	25:15	16
6. Újp. Dózsa	13	7	2	4	30:22	16
7. Dorog	13	4	3	6	21:21	11
8. Debrecen	13	4	3	6	20:24	11
9. Szeged	13	3	5	5	19:26	11
10. MTK	13	3	4	6	18:27	10
11. Pécs	13	2	5	6	18:23	9
12. Csepel	13	4	1	8	16:28	9
13. Diósgyőr	13	2	3	8	9:22	7
14. Komló	13	1	5	7	11:29	7

Az „őszi bajnok" jobb gólarányával a Bp. Honvéd lett. A legfeltűnőbb a Debrecen őszi feljavulása és az MTK őszi visszaesése.

A budapestiek egymás ellen

1. Bp. Honvéd	10	7	—	3	29:18	14
2. Ferencváros	10	2	—	4	19:17	12
3. Újp. Dózsa	10	5	2	3	17:16	12
4. Vasas	10	4	2	4	20:16	10
5. Csepel	10	3	—	7	11:16	6
6. MTK	10	3	—	7	15:28	6

Figyelemre méltó a Bp. Honvéd 1. helye, de talán még inkább a 29 rúgott gólja. Ez utóbbi különösen akkor ha hozzátesszük: a további 16 mérkőzésén a Bp. Honvéd összesen csak 33 gól ért el. Fordított a helyzet a Ferencvárossal. A budapestiek ellen csak 19 gólt ért el, viszont a vidékiekkel játszott 16 mérkőzésen 39 gólt szerzett.

A legfeltűnőbb adat: a budapestiek egymással játszott mérkőzésein átlagban 3,7 gól jut egy-egy mérkőzésre, viszont ha a bajnokság valamennyi mérkőzését nézzük, akkor az átlag csak 2,7.

A budapestiek a vidékiek ellen

Budapesten

1. Ferencváros	8	7	1	—	23:5	15
2. Újp. Dózsa	8	7	1	—	22:5	15
3. Bp. Honvéd	8	6	1	1	20:5	13
4. MTK	8	5	3	—	14:6	13
5. Vasas	8	5	2	1	16:8	12
6. Csepel	8	4	1	3	14:12	9

Itt a legfeltűnőbb az Újpesti Dózsa 2. helye, egyetlen egy góllal szorult a Ferencváros mögé.

A budapestiek vidéken

1. Ferencváros	8	6	2	—	16:5	14
2. Bp. Honvéd	8	4	3	1	13:8	11
3. Vasas	8	3	3	2	8:7	9
4. MTK	8	3	2	3	13:13	8
5. Újp. Dózsa	8	2	2	4	14:17	6
6. Csepel	8	2	1	5	5:14	5

A Ferencváros 41 ponttal nyerte a bajnokságot, a Bp. Honvéd pedig 38 ponttal szorult a 2. helyre. A különbség tehát három pont, azaz pontosan annyi, amennyivel a Ferencváros több pontot szerzett vidéken mint a Bp. Honvéd. Másik érdekesség: a Vasas itt 8 adott góllal 9 pontot szerzett, az Újpesti Dózsa pedig 14 góllal csak 6 pontot...

A vidékiek Budapesten

1. Győr	6	2	3	1	5:5	7
2. Tatabánya	6	1	2	3	6:12	4
3. Szeged	6	1	1	4	6:13	3
4. Dorog	6	—	2	4	7:11	2
5. Pécs	6	1	—	5	10:15	2
6. Komló	6	—	1	5	3:17	1
7. Diósgyőr	6	—	—	6	2:15	—
8. Debrecen	6	—	—	6	2:21	—

Az exbajnok Győr Budapesten csak egyszer kapott ki, még hozzá csak 5 adott gól és 7 pont!

A legfeltűnőbb: a Pécs rúgta a legtöbb gólt, de csak 2 pontot szerzett.

„díszszemléje”

A vidékiek a vidékiek ellen otthon

1. Tatabánya	7	6	1	—	30:9	13
2. Dorog	7	3	4	—	10:6	10
3. Győr	7	3	3	1	8:4	9
4. Komló	7	2	5	—	5:3	9
5. Szeged	7	2	4	1	10:9	8
6. Diósgyőr	7	3	1	3	5:5	7
7. Pécs	7	2	2	3	7:6	6
8. Debrecen	7	3	—	4	8:8	6

30 gól, 13 pont — ez nem kis mértékben segítette a bajnokságban elért 3. helyhez a Tatabányát.

A vidékiek a vidékiek ellen idegenben

1. Tatabánya	7	3	3	1	5:3	9
2. Győr	7	3	1	3	7:10	7
3—4. Dorog	7	2	2	3	8:9	6
3—4. Pécs	7	1	4	2	8:9	6
5. Debrecen	7	1	3	3	8:14	5
6. Szeged	7	1	2	4	6:13	4
7. Diósgyőr	7	—	4	3	3:8	4
8. Komló	7	1	1	5	5:17	3

Börzsei János táblázatai:

Ki hány helyen szerepelt az 1964-es bajnoki évben

Börzsei János, az Edzők Testületének főtitkára az NB I 1964. évi küzdelmeinek befejezése után az egész bajnoki év szakmai értékeléshez kimutatásokat készített. Ezek tartalmazzák azt, hogy a 14 NB I-es egyesület hány játékost szerepeltetett a 26 mérkőzésen, ki milyen poszton játszott és hány gólt lőtt. A táblázat sok érdekességet mutat, így például azt, hogy a Tatabányában mindössze 14 játékos jutott szóhoz, ezzel szemben a Pécsi Dózsában 25. A számokból egyéb más következtetést is le lehet vonni.

Az adatok felsorolásánál a játékos neve előtt álló szám a születési év, az utána következő adat: hányszor szerepelt a játékos a csapatban, zárójelben, hogy milyen számú mezt viselt, s az esetleges törtjel melletti szám azt mutatja, hány gólt rúgott. Ha egy játékos neve mellett több szám van, akkor az annak a jele, hogy az illető labdarúgó több poszton szerepelt, például hétszer volt jobbfedezet, egyszer balfedezet, kétszer jobbösszekötő, egyszer balösszekötő, stb.

Az adatsor utolsó oszlopában: hányszor játszott a játékos, s hány gólt rúgott. Jó böngészést!

1. FERENCVÁROSI TC (19 játékos)

Győzelem: 19. Döntetlen: 3. Vereség: 4. Gólarány: 58:27. Pont: 41.

1941.	Albert Flórián	16 (9/19)				16–19
1932.	Dalnoki Jenő	15 (4/1)				15–1
1940.	Fenyvesi II József	17 (7/3)				17–3
1933.	Dr. Fenyvesi Máté	24 (11/7)				24–7
1934.	Friedmanszky Zoltán	1 (7)	2 (11)			3
1941.	Galambos Antal	7 (5)	1 (6)	2 (8)	1 (10)	11
1944.	Géczi István	26 (1)				26
1941.	Havasi Sándor	7 (2)	11 (4)	1 (5)		19
1945.	Juhász István	7 (9/5)				7–5
1940.	Kökény József	1 (7)				1
1932.	Mátrai Sándor	21 (3)	3 (7/1)			24–1
1939.	Novák Dezső	19 (2/4)				19–4
1934.	Orosz Pál	23 (6)				23
1944.	Páncsics Miklós	5 (3)				5
1941.	Perecsi Tibor	17 (5)	2 (6)			19
1938.	Rákosi Gyula	2 (9)	18 (10/7)			20–7
1944.	Rátkai László	3 (7/2)	1 (8/1)	6 (10/1)		10–4
1945.	Varga Zoltán	1 (7)	22 (8/7)	1 (9)	1 (10)	25–7
1930.	Vilezsál Oszkár	1 (5)	1 (8)			2

Edző: Mészáros József oktató (1923)

2. BP. HONVÉD (16 játékos)

Győzelem: 17 Döntetlen: 4 Vereség: 5 Gólarány: 62:31 Pont: 38

1939.	Balogh Károly	1 (7)	4 (8/3)			5–3
1933.	Dudás Zoltán	1 (2)	6 (4)			7
1943.	Katona Sándor	26 (11/4)				26–4
1940.	Komora Imre	2 (5)	2 (8/1)	12 (9/4)	9 (10/2)	25–7
1939.	Marosi László	19 (2/1)	2 (3)	1 (5)		22–1
1941.	Mihalecz Boldizsár	20 (4)				20
1944.	Nagy Antal	17 (8/10)				17–10
1942.	Nagy György	25 (7/2)				25–2
1940.	Nógrádi Ferenc	16 (5/3)	3 (6)	1 (8)	1 (9)	21–3
1941.	Posch Ferenc	6 (2)				6
1932.	Sipos Ferenc	24 (3)	1 (6)			25
1940.	Takács Béla	26 (1)				26
1935.	Tichy Lajos	13 (9/12)	12 (10/15)			25–27
1944.	Tóth Kálmán	2 (8/2)	5 (10/2)			7–4
1939.	Tuschinger Antal	6 (5/1)				6–1
1942.	Vági István	1 (5)	22 (6)			23

Edző: Kispéter Mihály szakoktató (1919)

3. TATABÁNYAI BÁNYÁSZ (14 játékos)

Győzelem: 13 Döntetlen: 8 Vereség: 5 Gólarány: 49:28 Pont: 34

1939.	Bíró Gyula	17 (7/2)	2 (8/1)		19–3
1938.	Csernai Tibor	17 (8/12)	9 (9/5)		26–17
1938.	Deli András	20 (11/1)			20–1
1938	Gelei József	26 (1)			26
1932.	Hetényi Sándor	26 (3/3)			26–3
1939.	Juhos László	25 (4)			52
1939.	Laczkó Mihály	26 (6)			26
1940.	Léber Ottó	5 (2)			5
1941.	Menczel Iván	2 (5/1)	7 (8/3)	17 (9/6)	26–10
1943.	Nagy Ervin	6 (11)			6
1935.	Rácz Jenő	9 (7)			9
1937.	Szekeres József	26 (10/7)			26–7
1939.	Szepesi Gusztáv	1 (4)	24 (5/6)		25–6
1934.	Törőcsik Ferenc	21 (2/1)			21–1
				Öngól:	1

Edző: Kléber Gábor szakoktató (1902)

4. GYŐRI VASAS ETO (16 játékos)

Győzelem: 12 Döntetlen: 9 Vereség: 5 Gólarány: 38:25 Pont: 33

1937.	Győrfi László	1 (7/1)	17 (8/5)				18–6
1943.	Izsáki László	7 (2)	2 (4)				9
1940.	Keglovich László	8 (7/1)	16 (11/5)				24–6
1940.	Kiss Zoltán	9 (2)	1 (5)	5 (6)	1 (9)		16
1941.	Korsós István	15 (10/8)	7 (11)				22–8
1936.	Máté János	20 (6)					20
1935.	Morvai Lajos	1 (6)	1 (7)	4 (8/1)	9 (9/1)	1 (10)	16–2
1938.	Orbán Árpád	26 (3)					26
1938.	Orosz László	8 (9/2)					8–2
1935.	Palotai Károly	25 (5/4)					25–4
1937.	Povázsai László	1 (8)	8 (9)	0 (10/5)	3 (11)		21–5
1943.	Szaló József	16 (7/1)					16–1
1942.	Száníel János	10 (2)	1 (4)				11
1937.	Takács Lajos	4 (8/3)	1 (10)				5–3
1934.	Tamás László	23 (4)					23
1938.	Tóth László	26 (1)					26
						Öngól:	1

Edző: Hidegkúti Nándor oktató (1922

5. ÚJPESTI DÓZSA (22 játékos)

Győzelem: 14 Döntetlen: 5 Vereség: 7 Gólarány: 53:38 Pont: 33

1944. Bene Ferenc	1 (9/1)	24 (9/18)	1 (10/1)		26–20
1942. Borbély László	6 (1)				6
1933. Borsányi I György	1 (8)				1
1944. Borsányi II Attila	11 (5)	2 (6)	3 (7)		16
1937. Cselényi György	12 (1)				12
1937. Cselényi György	12 (1)				12
1943. Csordás Mátyás	2 (3)				2
1943. Faliszek Sándor	5 (7)				5
1939. Göröcs János	24 (8/5)				24–5
1942. Káposzta Benő	26 (2)				26
1940. Kuharszky Béla	1 (9/1)	20 (10/6)			21–7
1936. Lenkei Sándor	15 (7/2)	1 (11/1)			16–3
1932. Lung Ferenc	8 (1)				8
1944. Lutz József	4 (6)				4
1934. Dr. Rajna Károly	1 (3)				1
1940. Solymosi Ernő	15 (5/2)	1 (6)	1 (9)	1 (10)	18–2
1940. Sóvári Kálmán	26 (4/1)				26–1
1944. Stadler István	1 (7/1)	2 (10)			3–1
1941. Szabó Béla	2 (7)				2
1935. Szini József	19 (6)				19
1944. Takács Zoltán	2 (10/1)				2–1
1931. Várhidi Pál	23 (3/7)				23–7
1944. Zámbó Sándor	25 (11/4)				25–4
				Öngól:	2

Edző: Szusza Ferenc oktató (1923)

6. VASAS (22 játékos)

Győzelem: 12 Döntetlen: 7 Vereség: 7 Gólarány: 44:31 Pont: 31

1939. Bakos Sándor	1 (2)	3 (4)	16 (5/2)		20–2
1932. Berendi Pál	20 (6)				20
1942. Bozó István	3 (7)				3
1928. Bundzsák Dezső	4 (9/1)				4–1
1942. Farkas János	5 (7/2)	4 (8/6)	8 (10/3)	5 (11/1)	22–12
1940. Fister Ferenc	6 (6)	2 (10)	3 (11)		11
1941. Ihász Kálmán	23 (2)				23
1941. Kékesi Mihály	1 (7)	6 (8)	6 (9)	1 (10)	14
1946. Liebháber Barna	2 (3)	1 (8)			3
1932. Machos Ferenc	11 (8/2)	12 (9/5			23–7
1937. Mathesz Imre	2 (5)	4 (7)	7 (11)		13
1941. Mészöly Kálmán	24 (3/4)				24–4
1938. Nagy Károly	2 (2)				2
1940. Nell Lajos	8 (5/3)	3 (9)			11–3
1945. Ősi István	2 (7)				2
1935. Pál II Tibor	11 (7/1)	2 (8)	1 (10)	1 (11)	15–1
1944. Puskás Lajos	2 (8)	1 (9/1)	14 (10/13)		17–14
1932. Sárosi László	23 (4)				23
1939. Szentmihályi Mihály	17 (1)				17
1933. Szimcsák I István	8 (11)				8
1943. Varga László	9 (1)				9
1944. Zsoldos Ferenc	2 (11)				2

Edző: Noszkay Gyula oktató (1920)

7. MTK (23 játékos)

Győzelem: 11 Döntetlen: 5 Vereség: 10 Gólarány: 42:47 Pont: 27

1944. Bánkúti László	1 (8)				1
1933. Bödör László	14 (9/6)	3 (10)	2 (11)		19–6
1937. Danszky József	23 (3)				23
1943. Dinnyés Illés	1 (11/1)				1–1
1944. Formaggini Károly	5 (2)	1 (4)			6
1939. Halápi István	1 (9)	12 (11/7)			13–7
1944. Horváth Tamás	2 (9)				2
1936. Jenei István	25 (4)				25
1943. Kántor Károly	3 (3/1)				3–1
1943. Kertai László	1 (2)	3 (6)			4
1940. Keszei György	20 (2)				20
1934. Kovalik Ferenc	25 (1)				25
1934. Kovács III Ferenc	17 (6)				17
1938. Kuti István	4 (8/3)	5 (9/3)	14 (10/8)		23–14
1940. Laczkó Mihály	2 (7)	1 (8)	1 (10)	6 (11)	10
1942. Lanczkor Sándor	1 (1)				1
1944. Major Gyula	4 (9/2)	2 (11)			6–2
1939. Nagy István	25 (5/3)				25–3
1928. Sándor Károly	10 (7)				10
1943. Szűcs Attila	1 (6)	1 (8)	5 (10)		7
1944. Takács László	9 (8/1)		1 (11)		10–1
1944. Török József	14 (7/1)	2 (11)			16–1
1933. Vasas Mihály	1 (5/1)	5 (6)	10 (8/1)	3 (10/2)	19–4
				Öngól:	2

Edző: Kovács I. mre szakoktató (1921) 1964. IV. 30-ig
Volentik Béla mester (1907) 1964. V. 1-től

(Legközelebb folytatjuk)

BÉKEKÖTÉS

Hosszú háborúskodás után békét kötött egymással a két nagy belgrádi egyesület, a Partizán és a Vörös Csillag. A békekötést hosszas tárgyalások előzték meg, amelyeken a felmerült nézeteltéréseket sikerült tisztázni.

A két egyesület a jövőben a belgrádi ligamérkőzéseiket közösen fogják 50—50%-os alapon rendezni, ami — tekintettel népszerűségükre —, mindkét klub részére anyagi előnyökkel jár majd.

Az új bajnokságban különben már megtörtént az első Partizán—Vörös Csillag rangadó találkozó, amelyen 75 000 néző jelent meg. A küzdelem 2:2 arányban, döntetlenül végződött, azaz nemcsak a bevételen, de a pontokon is osztozkodtak!

11-es (A megfejtések)

1. 1927. április 10-én Budapesten. A magyar válogatott — bár nem is a legjobb erőkből állt — 3:0 arányban győzött.
2. Legtöbb játékost, számszerint ötöt (Katona, Komora, Nagy A., Nagy Gy., Nógrádi) a Honvéd adott, hármat az FTC (Novák, Orosz, Varga) és a Vasas Farkas, Ihász, Szentmihályi), kettőt a Győr (Orbán, Palotai), az Újpesti Dózsa (Bene, Káposzta), és a Tatabánya (Gelei, Szepesi), egyet az MTK (Nagy) és a Pécs (Dunai II).
3. Kupaküzdelem volt előbb. Angliában 1872-ben írták ki az English Cupöt, s csak 1889-ben a ligabajnokságot.
4. A honvéd volt a legeredményesebb: 62 gólt rúgott, a Diósgyőr szerezte a legkevesebbet, mindössze 14 gólt. A Győr védelme bizonyult a legjobbnak, 25 gólt kapott, legtöbbször a Debrecen hálójába került a labda, számszerint 54 alkalommal.
5. Tóth (Potya) István, az NSC, majd az FTC és Opata Zoltán, az MTK sokszoros válogatott csatára.
6. Bene 20 gólcs), Csernai (17), Albert (19), Tichy (28), Puskás (14). Tartalék: Küti, aki, akárcsak Puskás, ugyancsak 14 gólt rúgott.
7. Mert sérelmezik, hogy a tizenhatos döntőbe csak egy afrikai ország kerülhet be.
8. Pál Tibor (Vasas), Werner Gyula (Diósgyőr), Molnár I (Ganz-MÁVAG).
9. Görögországban az európai szokástól eltérően három pont jár a győzelemért, kettő a döntetlenért, s egy pontot kapnak a csapatok vereség esetén is.
10. 1922. szeptember 17-én.
11. A gól — érvényes.

Vadas György „kiselőadása"

Ülünk a presszó sarkában. A kávé — amelyet jó félórával ezelőtt valószínűleg gőzölögve tett elénk a felszolgáló — hidegen, zamatát vesztve kelletlenkedik a csészében. Az egész rövidre tervezett beszélgetés — nálunk mindig mindenki siet — hosszú élménybeszámolóvá alakult. Vadas György jó elbeszélő, s a téma sem mindennapi: Világ Kupa döntő a milánói San Siro stadionban.

— Az egész magyar játékvezetői kar iránti megtiszteltetést átérezve egy kicsit ünnepélyes hangulatban szálltunk fel a vonatra. Gere és Fehérvári már bőséges nemzetközi tapasztalattal rendelkezik és én sem vagyok mai gyerek a szakmában, de ez a találkozó, ez a kilencven perc mégis sokáig feledhetetlenül szép állomása marad játékvezetői pályafutásunknak.

Az I. félidő csillogó futballparádé volt

— Ma sem tudnám megmondani, hogy azt kaptam-e az egész mérkőzéstől, amit vártam, de az I. félidő — az csodálatos volt! Gyilkos iramú, technikai bravúrokkal telitűzdelt káprázatos futballparádé!... Olyan játék, amely rabjává tette, viharzó lelkesedésbe sodorta nemcsak a nyolcvanezer szurkolót hanem a világ minden tájáról összegyűlt sokszáz szakembert is.

— Az Inter klubjának sok pénzzel és még ennél is nagyobb értékű tapasztalattal rendelkező propagandagépezete már jóelőre megadta a visszavágó mérkőzés alaphangulatát. „Győzni fogunk!" — ezt hangoztatta minden újság címlapján Helenio Herrera — vagy ahogy ott írják, H. H. — Így mentek ki a játékosok a pályára és ezt tükrözte az első negyvenötperc játéka is. Az argentinok, mint várható volt, behúzódtak és többszörös védelmi vonalat húztak a kapujuk elé. Az Inter taktikájából sem hiányzott az óvatosság, hiszen a csapatkapitány, Picci söprögető feladatot töltött be, de Malatrasi és az ot csatár egy pillanatnyi lélegzetvételt sem engedett az ellenfélnek. Szélvészként száguldottak a pályán, bejátszották az egész játékteret és a szó szoros értelmében feltörték az argentinok betonvédelmét.

— A II. félidőre az Inter el is készült az erejével és ekkor látszott meg igazán, hogy milyen nagy fejlődésen ment keresztül az argentin labdarúgás. Nyoma sem volt az egykor rájuk jellemző egyénieskedésnek és bár az Inter nagyon rugalmas taktikával igyekezett átvészelni a nehéz pillanatokat, ha az argentinoknak csak egy pontosan lövő csatáruk lett volna, könnyen meglepetést okozhattak volna olasz földön is.

Herrara valóban nem mindennapi ember!

— Szándékosan mondtam úgy, hogy Herrera nem mindennapi ember. Mint edzőt ugyanis nemigen volt alkalmam megfigyelni, sőt a második félidei játékot látva egy kicsit az volt a véleményem, erre a döntőfontosságú mérkőzésre nem a legjobb erőállapotba hozta a csapatát. De mint ember, mint vezető, kétségtelenül figyelemreméltó egyéniség.

— Azt mondják Herreráról, hogy beképzelt, hogy úgy jár az utcán, mintha Napóleon unokája lenne. Szinte méltósággal viseli a rangját, de ezt a körülötte kialakult különleges helyzetet nagyszerűen ki tudja használni a csapat pszichológiai felkészítésében, irányításában.

— A mérkőzés előtt valóságos házi forradalmat okozott az Interben és a sajtóban is az a hír, hogy a formájában hetek óta visszaesett, ifjú házas Mazzolát állítja csapatának egyik kulcspozíciójába. Herreráról azonban lepattogtak ezek a támadások. Elvitte kocsiján Milánó egyik félreeső presszójába a csatárt, és a pincérek szerint két óra hosszat „szugerálta". Mazzola szóhoz sem jutott, de fél fejjel megnőve távozott: „Ha Helenio, a bálvány azt mondja, hogy rám bízza, mert én meg tudom nyerni ezt a mérkőzést — akkor én meg is nyerem azt!..."

— És Mazzola a hetedik percben gólt lőtt és végig a mezőny egyik legjobbja volt!

— Csak még néhány szót erről a furcsa emberről. A csapatkapitánnyal Piccivel együtt jött be az öltözőbe a mérkőzés előtt üdvözölni minket, majd az egész mérkőzésen végig utasításokat adott — de csak a csapatkapitánynak. És amikor a hajrában kitört az a sajnálatos botrány, a vezetők rendőrök, fényképészek, rendezők korláton belül lévő népes hadából egyedül ő maradt a kispadon. És míg a többiek handabandáztak Gere körül, addig ő Piccivel már a hátralevő percek tennivalóit beszélte meg.

Újfajta technika?

— Hazaérkezésünk után sokan tették fel a kérdést nekem is: mit tudnak a profi sztárok, miben maradnak el tőlük a mi válogatott játékosaink? Nehéz erre a kérdésre felelni. Mert meggyőződésem szerint Mészöly, Bene, Albert, Varga és Tichy például be tudna kerülni az Internek és az Independientének a csapatába is, de nem biztos, hogy különösen a csatárok olyan hallatlanul szellemesen és könnyedén meg tudnák oldani a fel-fel csillanó lehetőségeket, a helyzeteket, mint Corso, Suarez, Mazzola és

Az Inter csapata civilben. Az állók közül jobbról a negyedik Herrera, a csapat világhírű edzője

(MTI Külf. Képszolgálat)

az Inter—Independiente döntőről

Rodriquez. A mieink is jól tudnak bánni a labdával, elég gyorsak is, de a profi-sztárok ezeket a képességeiket jobban kamatoztatják, mint ők. Itt van például Rodriguez az Independienténck a szeme-fénye. A 90 perc alatt nem csinált semmi rendkívülit. Csak — néhány lehelletfinom testcsellel tíz közül kilenc esetben kihozta a védők gyűrűjéből a labdát, pontosan leadta, és szélvészként száguldott előre, mindig a résekbe, állandóan mutatva magát társainak...

— Az ő és Corso játékára is elsősorban az jellemző, hogy a védőktől előreszálló labdával meg akarja előzni az ellenfél visszahúzódó védelmét. Tehát gyorsan, minél gyorsabban előre! Ehhez a felfogáshoz igazodik a technikájuk, minden csellel métereket nyernek, embereket hagynak a hátuk mögött. Ha semmi másra, de erre érdemes felfigyelni, mert szerintem a korszerű játéknak egyre inkább ez lesz a legfontosabb kelléke.

Jair (fehér ingben), az Inter. brazil csatára kapura tör a Milánóban játszott Világ Kupa döntőn

(MTI Külf. Képszolgálat)

Ferreirót én is kiállítottam volna

— Az olaszokkal nem nagyon szimpatizáló osztrák és francia sajtó élesen kritizálta Gere bíráskodását, különösen azt az ítéletét, hogy a mérkőzés hajrájában leküldte a pályáról, a Suarezbe hátulról belerúgó Ferreirót. A játékvezetők sokszor méltatlannak tartják, hogy bármilyenmódon is vitába szálljanak az őket bíráló, néha nyíltan, vagy burkoltan vádolni is próbáló újságírókkal, de azért én most itt megragadom az alkalmat, hogy biztosítsam a magyar labdarúgó társadalmat: Gere kifogástalanul vezette ezt a rendkívül fontos találkozót! Az azóta Magyarországon is bemutatott filmből is láthatták, hogy Ferreiro akkor rúgott bele hátulról Suarezbe, amikor az már továbbadta a labdát. Akkor lehetett volna tehát mérlegeléssel, megalkuvással vádolni a magyar játékvezetőt, ha nem alkalmazta volna a magáról megfeledkező játékossal szemben a szabályok teljes szigorát. Ha már itt tartunk, elmondom, hogy a 8. percben Fehérvári beíntésére Gere nem adta meg Jair lesgólját, és a mérkőzés elején, amikor ugyancsak Jairt a 16-os vonalánál buktatták, — tíz centiméterre (!) a vonaltól helyezte le a labdát az Inter szabadrúgásához...

— De hát ezek csak kiragadott jelenetek. Az Olaszországban túristaként üdülő, s a mérkőzést végignéző Pósa — akit pedig legkérlelhetetlenebb ellenőrnek tartanak idehaza — továbbá Crahey, a belga szövetség főtitkára, az UEFA ellenőre, mindenesetre gratulált Gerének a mérkőzés után — fejezte be a beszélgetést, helyesebben a kis előadását Vadas György.

Mert ahogy észrevettem, a szavaira nemcsak én figyeltem. A körülöttünk levő asztaloknál ült egy-két fiatalember, akinek az arcára rá volt írva, ha nem szégyelnék, átvennék tőlem a helyet, s szívesen folytatnák akár estig is a beszélgetést a Világ-Kupa döntőjéről, az év egyik legnagyobb labdarúgó eseményéről.

(b—l)

Nyomott hangulat Brazíliában

Azok a vérmes remények, amelyek brazil részről még ez év közepén is az 1966-os labdarúgó világbajnoksággal kapcsolatban minduntalan elhangzottak — ti. hogy Brazília Angliában sorrendben harmadszor megnyeri majd a VB-t —, elnémultak. Az utóbbi hónapok nemzetközi balsikerei, elsősorban az argentínoktól elszenvedett 0:3-as Rio-i vereség, jócskán lehűtötték a forrófejű szurkolókat. A szaklapok is híven tükrözik ez az alaposan megváltozott hangulatot és cikkeikben kifejezésre juttatják borulátásukat, amikor az 1966-os VB esélyeinek latolgatásáról esik szó.

Tény ugyan, hogy rendkívül nagy a brazil futballtehetségek száma, ezek azonban még nem rendelkeznek megfelelő tapasztalattal és nemzetközi rutinnal. A sajtó hangsúlyozza, hogy az elmúlt években nem kevesebb, mint 88 elsőosztályú játékos szerződött el külföldi klubokhoz, köztük olyan nehezen nélkülözhető csillagok is mint pl. Altafini, Amarildo, Evaristo, Vava, Joel, Jair, Julinho, Dorval és sokan mások. Ezek pótlása rendkívül nehéz.

A szövetség mindent meg akar tenni, hogy ütőképes csapatot állíthasson az angliai VB startjához és az ehhez szükséges alapokat a jövő évi Európa-túrán szeretnék lerakni.

A VB előkészületeire 1 milliárd cruzeiro (kb. 3 millió svájci frank) áll rendelkezésre. Hatalmas összeg ez, de kérdés, hogy elegendő-e a nagy cél, a harmadik világbajnoksági véggyőzelem megszerzéséhez?

Otthon—idegenben

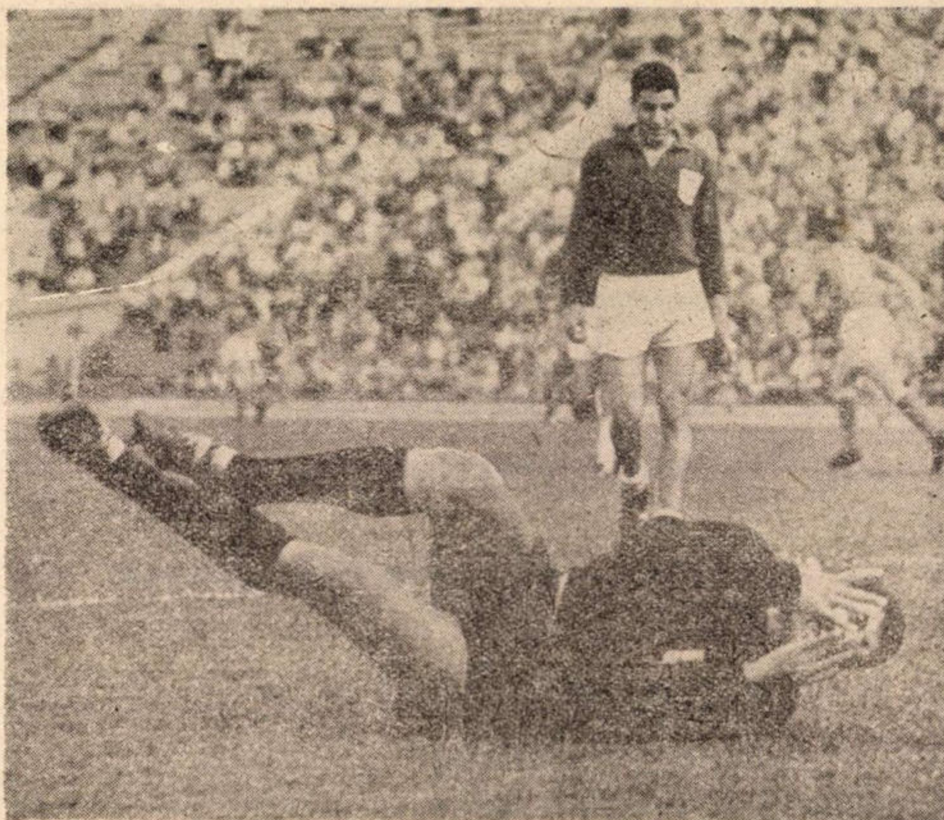
Hány pontot szerzett mint pályaválasztó (A) mint vendég (B), és összesen (C)

	A	B	C
Ferencváros	23	18	41
Bp. Honvéd	23	15	38
Tatabánya	21	13	34
Győr	19	14	33
Újp. Dózsa	24	9	33
Vasas	17	14	31
MTK	17	10	27
Dorog	15	8	23
Csepel	15	5	20
Szeged	13	7	20
Pécs	10	8	18
Komló	14	4	18
Debrecen	9	5	14
Diósgyőr	10	4	14

Jazy, a franciák világhírű középtávfutója évek óta a legjobb kiegészítő sportágnak a labdarúgást tartja. Szinte minden héten résztvesz a labdarúgó-mérkőzésen.

(MTI Külf. Képszolgálat)

Fájdalmas a gól — ezt tükrözi Bubeker, Algeria kapusának arca a moszkvai Lenin stadionban, ahol csapata 3:1-re kikapott a Szpartak Moszkva csapatától

(MTI Külf. Képszolg., TASZSZ felv.)

* POSTA *

Nyíri Zsolt, Szeged. Labdarúgásban eddig a következő csapatok nyertek bajnokságot (a csapatok mai nevét közöljük): Ferencváros 19, MTK 18, U. Dózsa 9, Bp. Honvéd 5, Csepel 4, Vasas 3, BTC 2, Nagyvárad 1, Győri ETO 1. 1944-ben és 1956-ban félbeszakadt a bajnokság, ezt a két évet tehát nem számíthatjuk be.

Orbay Miklós, Budapest. Egyetértünk Önnel abban, hogy a szövetségi kapitánynak bátrabban kellene kísérleteznie a fiatalokkal, — de azóta már el is kezdte.

László Gyula, Budapest. A TSV 1860 München nevű sportegyesületet 1860. május 17-én alapították. Labdarúgó-szakosztálya 1899. március 1. óta működik. A klub címe: München 5, Auenstrasse 19. Színe: kék-fehér (kék-fehér vagy kék ing, hosszcsíkozással, fehér nadrág, kék-fehér sportszár). Az edző neve: Max Merkel. A csapat egyik legutóbbi öszeállítása: Radenkovics (jugoszláv) — Wagner, Reich, Steiner — Zeiser, Luttrop — Patzke, Grosser, Brunnwenmeier, Küppers, Heiss.

Farkas József, Jászberény. Sajnos, a neveket nem tudjuk megmondani, mert mi sem kaptuk meg a képaláírást. A kért, külföldi futballszövetségek címével nem rendelkezünk. Utolsó kérdésére válaszolva: amit nem tudunk biztosan, arra nem adunk konkrét választ.

Hrabos Gyula, Szarvas. Csak azt tanácsolhatjuk, hogy forduljon kérésével a Magyar Újságírók Országos Szövetségéhez (Budapest VI., Népköztársaság útja 101). Ettől függetlenül: írjon kisebb riportokat s jelentkezzék vele a megyei lap szerkesztőjénél.

B. Ferenc, Zakorpátszkája, Uzloval, Szovjetunió. Elsősorban Csanádi Árpád könyveit ajánljuk. A Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat (Bp. I., Fő utca 32) útján próbálja megrendelni. A júliusi számunkban megjelent, „11-es" című kérdés-felelet játékunk 11. kérdésével kapcsolatban: mint megírtuk, partdobásnál az első érintésig nincs lesállás. Az első érintést úgy kell érteni, hogy az első játékos (támadó csapat játékosa) érintéséig. Nem pedig a labdát lekezelő játékos első érintéséig. Azaz: ha a partdobásból a dobó játékos társa egyből fejeli vagy rúgja a hálóba a labdát, avagy előbb lekezeli és úgy rúgja be (vezetheti a labdát, akár a kapust is kicselezheti), az teljesen mindegy. A lényeg: másik játékostársának már nem adhatja le, mert az már lesállás lenne.

T. L. Szeged. Varga József, Budapest. Nem rendelkezünk a kért adatokkal.

Sebes János, Budapest. Az Internazionale egyik legutóbbi összeállítása: Sarti — Burgnich, Guarneri, Facchetti — Tagnin, Picchi — Jair, Mazzola, Milani, Suarez, Corso. A Juventusé: Anzolin — Gori, Salvadore, Sarti — Castano, Leoncini — Stacchini, Del Sol, Combin, Sivori, Menichelli. A tartalékcsapatok összeállításaival nem rendelkezünk.

B. László, Rácalmás. Írja meg ezt terjesztési osztályunknak, s a megfelelő tarifa ellenében megjelenhet a közlemény.

Pintér András, Sárosd. Levelét elküldtük a Magyar Labdarúgók Szövetségének, mert a kérdésben mi sem intézkedni, sem tanácsot adni nem tudunk.

Eusebio kapura fejel Belgrádban az Európa válogatott—Jugoszlávia mérkőzésen

Gémesi István, Budapest. A Milán egyik összeállítása: Ghezzi — David, Maldini, Trebbi — Benitez, Trapattoni — Mora, Lodetti, Rivera, Amarildo, Fortunato. A Barié: Mezzi — Baccari, Magnaghi, Panara — Buccione, Carrano — De Nardi, Baveni, Galletti, Porro, Vanzini. A Lazioé: Cei — Dotti, Pagni, Zanetti — Governato, Gasperi — Petris, Fascetti, Piaceri, Chriestensen, Renna. A Milan címe: Corso Venezia 36, Milánó.

Bárdos Béláné, Budapest. Amint tapasztalhatja, Puskás azóta már bekerült a nagyválogatottba. A válogatottak egy klubba történő tömörítése semmiképpen sem volna helyes. Az viszont valóban helyes lenne, ha a válogatottat egy, legfeljebb két csapatra építhetné fel a szövetségi kapitány.

K. Gábor, Budapest. A Real Madrid címe: Alfonso XI, 6, Madrid. A többit nem tudjuk.

Baranyai Valéria, Budapest. Régebbi számainkat — mint azt már sokszor megírtuk — terjesztési osztályunktól (Bp. VIII., Rákóczi út 57 a) kell kérnie. A 400 válogatott mérkőzést tartalmazó külön számunk annakidején második kiadásban is megjelent.

K. Júlia, Orosháza. Nincs különbség Ferencváros és FTC között. A klub neve: Ferencvárosi Torna Club. A régi válogatottak neve utáni csapatközlésben azért van különbség, mert annakidején az amatőr-korszakban FTC-nek hívták a klubot, a profi-korszakban pedig Ferencvárosi FC-nek. Ma nincs profi-klub, s a zöld-fehérek elnevezésében azért használják mindkettőt, mert mindkét néven világszerte ismerik. „Rendelésre" nem közlünk karikatúrákat. Lehet, hogy alkalomadtán sort kerítünk a nevezett játékos rajzának közlésére.

Ifj. K. J. Lengyeltóti. Szusza Ferenc 1960. október 2-án, a Bp. Honvéd elleni 2:1-es mérkőzésen (a Népstadionban) játszott utoljára bajnoki mérkőzésen az U. Dózsa csapatában. A kért külföldi csapat klubszínét nem ismerjük.

B. Sz. Z. Budapest. A kérdezett játékosok egy része abbahagyta a labdarúgást. Ha figyelmesebben olvasná a szaklapokat, láthatná, hogy más részük a klubjuk második csapatában játszik, vagy kisebb egyesületbe ment (mint pl. Solti a Bp. Spartacusba). Esetleg edzősködik, mint Kertész Tamás. A többi adattal nem rendelkezünk.

Schatz István, Pécs. Az 1952. május 24-én és 27-én Moszkvában játszott két Moszkva—Magyarország (1:1 és 2:2) mérkőzésen így állt fel a két csapat: Moszkva: Ivanov — Krizsevszkij, Basaskin, Nirkov — Antadze, Petrov — Iljin, Nyikolajev, Gyementyev, Bobrov, Szalnyikov. Magyarország: Grosics — Buzánszky, Börzsei, Lantos — Bozsik, Zakariás — Csordás, Kocsis, Szusza (Palotás), Puskás, Hidegkúti. A második mérkőzésen Netto volt a jobbfedezet a szovjet csapatban, nálunk Kispéter a középhátvéd, Kovács I, Bozsik a fedezetpár, a csatársor: pedig: Hidegkúti, Kocsis, Palotás, Puskás, Czibor. A II. félidőben a megsérült Hidegkúti helyett Csordás játszott.

L. Jajkovitz, St. Peters, Ausztrália. Amint olvashatta, a hibát azóta már kijavítottuk. Kérésével forduljon a Bp. VIII., Rákóczi út 64. sz. alatti Sport-könyvesbolthoz.

M. M. Sükösd. Gutmann Béla az osztrák válogatott edzője. A nevét más nyelven is ugyanígy írják.

JÖJJÖN TAHIBA!

Halászlé, túróscsusza

HIDEG-MELEG ÉTELEK
KITŰNŐ ITALOK
ZENE!

VÖRÖSKŐ ÉTTEREM ESZPRESSZÓ

A CLUB BÁRBAN

(XIII., Szt. István krt. 16.)

5
órai
teánál
mindennap

MARTINY és ANTAL DUÓ

este a

CHAPPY JAZZ TRIÓ
játszik

TÁNC!

Nyitva éjjel 2 óráig

Megnyílt az újjáépített

Pilvax

ÉTTEREM

V., Városház u. 10.)

CSÓKA BÉLA
népizenekara játszik

- Tyúkleves
- Ludaskása

Rántott csirke
és egyéb szárnyas ételek
délben és este kaphatók

Asztalrendelés: 187—333, 380—198

Jól akar szórakozni **?**

KERESSE FEL A

Makrapipa

ÉTTERMET!

(XIV., Bosnyák u. 3. sz.)

*

Kitűnő magyaros konyha!

*

BIRDÁCS LÁSZLÓ
és cigányzenekara muzsikál

LÁSZLÓ IMRE
énekel

KIRÁNDULÁSNÁL,
SPORTNÁL

ősszel-télen

MINDEN IDŐBEN
VÉDI A BŐRÉT A

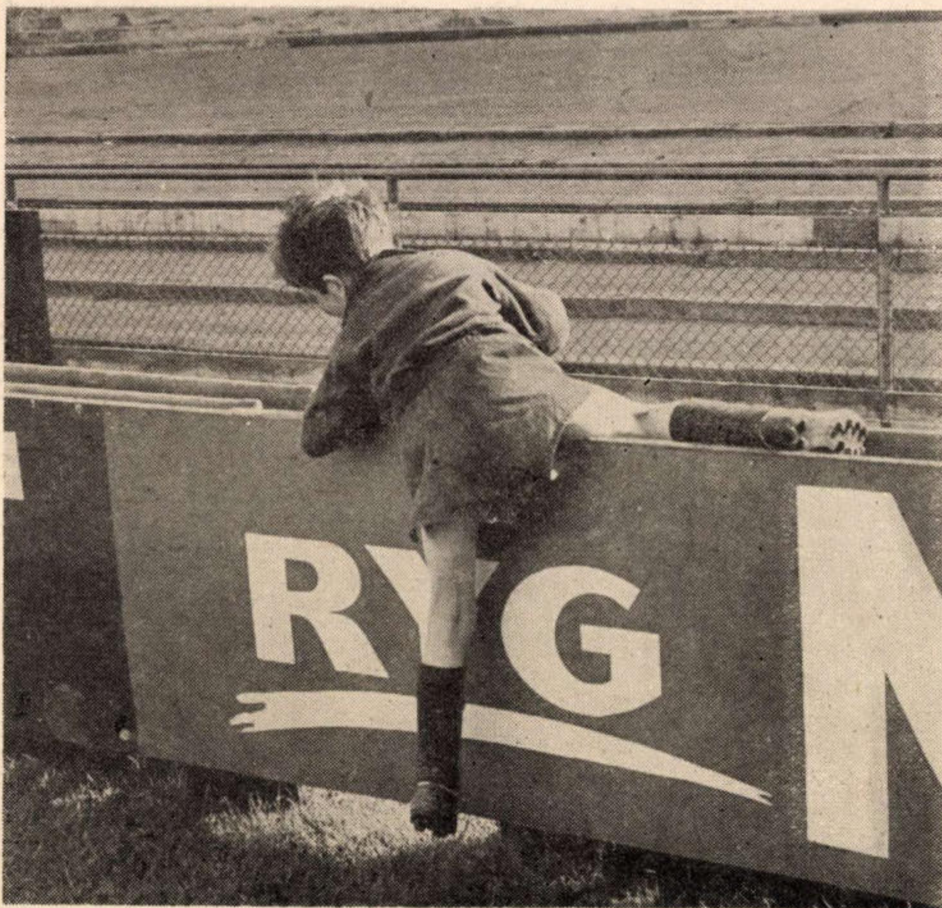
CAOLA

ARC- ÉS BŐRÁPOLÓ KRÉM

Ez az érdekes kép Angliában készült, még az őszi idény rajtja előtt erős, kiadós edzésen. Bobby Tambling a Chelsea középcsatára látható a képen. A fotoriporter ezt a címet adta a képnek: „Vajon mire gondol a játékos ilyen furcsa helyzetben?" Igen, vajon gondolt-e arra Tambling, hogy néhány hét mulva többpontos előnnyel a csapat áll majd az első helyen, a gólszerzésből éppen ő veszi ki részét — alaposan

(MTI Külföldi Képszolgálat, United Press Europix felv.)

A képen látható srác neve Michael, dán gyerek, s pajtásai szerint arról a legnevezetesebb, hogy Jasin, a szovjet kapus egyik legnagyobb rajongója. Amikor a nyáron Jasin az Európa válogatott kapuját védte Koppenhágában Michael így vélekedett: „Lesz, ami lesz, most megszerzem Jasin autogrammját." De mert „civil" nem jelenhetett meg az edzésen, hát otthon beöltözött labdaszedőnek, s a kerítésen átmászva megszerezte a Jasin aláírását

(MTI Külföldi Képszolgálat, Politikens Presse Foto felv.)

LABDARÚGÁS
A Magyar Labdarúgók Szövetségének hivatalos lapja
Felelős szerkesztő: Hoffer József
A szerkesztőség címe: Bp. I., Fém u. 5—7
Kiadja: a Sport Lapkiadó és Propaganda V.
A kiadásért felel: Ungur Imre igazgató
Csekkszámlaszám: 61.251, (vagy átutalás az MNB 8. sz. folyószámlájára)
Előfizetés: negyedévre 8.— Ft, félévre 16.— Ft, egy évre 32.— Ft
64.3057. Állami Nyomda, Budapest
Terjeszti: a Posta Központi Hírlapiroda
Index: 25.501

A vidék legjobb csapata: a Tatabánya SC. Álló sor balról: Hetényi, Törőcsik, Menczel, Fekete, Gelei, Laczkó, Juhos, Léber. Guggol: Rácz, Bíró, Csernai, Szekeres, Deli. (A csapatban szerepelt még Szepesi és Nagy E.)